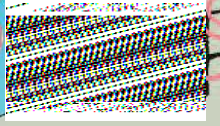
BAYAN YANI

91

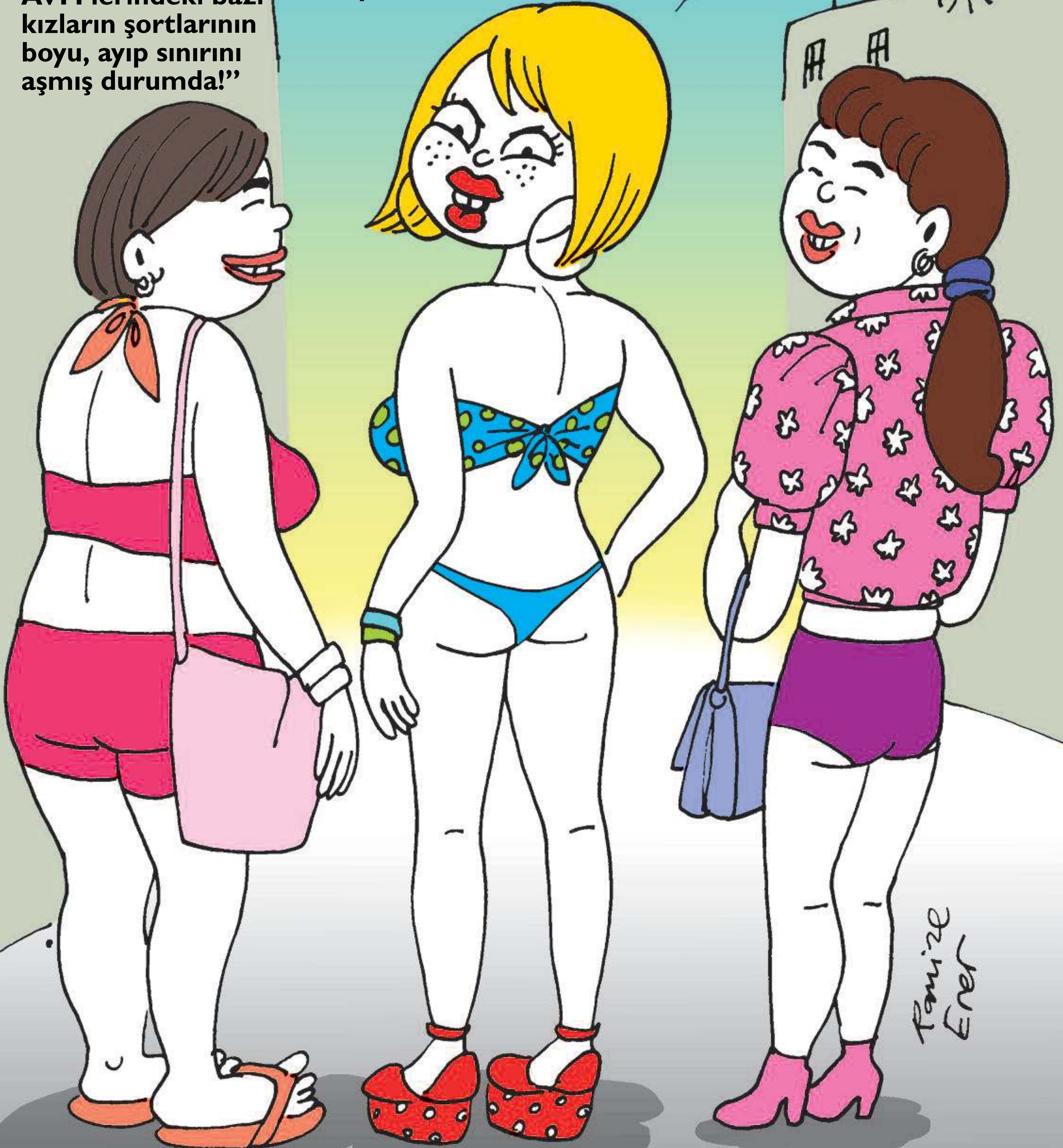
EYLÜL 2019 / 09 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

Ömür Gedik:

"İstanbul AVM'lerindeki bazı kızların şortlarının boyu, ayıp sınırını aşmış durumda!"

Kötü Kız'dan Ömür Gedik'e cevap...

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Kadın Cinayetleri Politiktir... #ölmekistemiyorum #EmineBulut

Her sabah uyanıp da bir kadının öldürülme haberini almadığımız tek bir gün bile geçmiyor artık Türkiye'de. İçinde olduğumuz 2019 sonlanmadan 220'den fazla kadın öldürüldü. Uzunca bir süredir kadın cinayetleri ile sarsılıyoruz. Ancak kolektif öfke ve üzüntü birkaç gün ya da birkaç saat sürüyor, sonra yine yaşamın akışına dönüyoruz.

Ben ve benim gibi akademi içinde ve dışında pek çok insanın eğitim, araştırma, seminer, ders, şiddetle ilgili çok sayıda AB, OECD, Dünya Bankası gibi projeleri var. Sivil toplum faaliyetlerinin, "bazı" siyasi partilerin rapor ve izlemlerinin, yürütülen iletişim ve farkındalık kampanyalarının, "otel" konferanslarının ve iş dünyasını da kapsayan eğitim çalışmalarının kadınların öldürülmesini durdurmaya dair bir etkisi yok mu? Olmamış mı? Yasalarla sağlanan korumanın, yardımların, sığınma evleri gibi sayıları az da olsa kurumsal desteklerin sağladığı etki bir yana verimlilik analizi de yapılmıyor. Derdimiz büyük. Ayrıca durum şu; bir yandan hükümeti temsilen yetkili olduklarını düşündüğümüz ağızlardan bütün bunların yapıldığına dair açıklamalar geliyor. "*Üstelik her şeyi yapıyoruz neden artarak devam ediyor*" diye kendileri de soruyorlar. Ancak diğer yandan bu sorgulamayı, gösterilen çabaların etkilerine dair hesap verebilir bir biçimde yapmadıkları gibi, kadın örgütlerinin hesap sorabilirliğine de izin vermiyorlar. Bir yandan "yaptık" diyerek uygulamayı takip etmedikleri ve denetlemedikleri gibi, diğer yandan ve en önemlisi nefret söylemlerini durdurmayarak yasal düzenlemeleri zayıflatacak başka girişimlerde de bulunuyorlar. Mesela bunlar neler?

- Kadınları şiddetten koruyan #İstanbulSözleşmesi'ni düşmanlaştırmak, fesh edilmesini tartışmaya açmak,
- #6284 sayılı kadını şiddetten koruyacak yasayı düşmanlaştırmak ve uygulamadaki aksaklıklara dair veri oluşturmamak,
- Boşanmalarda zorunlu arabuluculuk getirmek,
- #SüresizNafaka için lobi oluşturulmasına ve lobinin kadına, kadın yaşamına yönelik nefret söylemlerine ve eylem çağrılarına göz yummak,
- Meclis kürsüsünden, medyadan, tv dizilerinden, devletin DİB gibi resmi bir kurumundan mevcut yasal düzenlemelrin tersi fetva ve açıklamalar yapılmasına göz yummak,
- İhtisas mahkemelerinin aile, çocuk gibi gerçek birer ihtisaslaşma ile faaliyette bulunmasına yeterince ilgi göstermemek (hâkim ve savcıların uzmanlık eğitimleri gibi) kadın cinayeti davalarında en çok başvurulan ceza indirim gerekçeleri olarak "haksız tahrik" ve "mahkemede iyi hal" durumu gibi gerekçeleri uygulamak,
- Ayrıca oy potansiyeli olarak görülen tarikatların liderleri ya da sözde kanaat önderlerinin kadını düşmanlaştıran güçsüzlüğünü pekiştirecek söylemlerine engel olmamak,
- Şiddeti her durumda kutsayıcı üst düzey söylemlerde bulunmak,
- Aileyi kutsamak, kadını güçlü ailenin dışında konumlandırmamak,
- Kadın erkek eşitliğinden taraf olmayıp, kutsal aile ve fıtratla çeliştiğini en üst düzeyde sıklıkla dile getirmek,
- Toplumsal cinsiyet eşitliği tutum belgesinden vazgeçmek,
- Mağdura odaklanarak (kadınların eğitimine, işgücüne yeterince odaklanmadaki eksiklere karşın) şiddeti üreten ataerkil sistemi ve erkeklik hallerini değiştirmeye ya da zayıflatmaya yönelik bir girişimde bulunmayarak erkeklik pratiklerini sorgulamamak...

Bunları göz ardı ederek her şeyi yaptık neden bitmiyor diye sorarsanız kadın cinayetlerinin politik olduğunu siz inkâr etseniz de biz biliriz. Kadın cinayetleri politiktir. Karşılığında idam cezası tartışmalarını toplumun önüne sürerek köpürtmek de politiktir. Biliyoruz ve görüyoruz ki, aile anlayışımıza müdahalede, dinsel ve geleneksel değerlerle piyasanın ihtiyaçlarını karşılamada, uzun süredir kadın üzerinden politikalar üretilen bir dönemin içindeyiz.

Şiddetin, kadın cinayetlerinin, karşılıksız emeğin odağı, bir anlamda erkek egemenliğinin mahrem ve gizli mekanıdır aile ülkemizde. Ayrıca, dünyada ve Türkiye'de devletler son yıllarda sosyal hizmetlerden çekildikçe ***"aileye dönüş"*** eğilimi artmıştır. Bu eğilim, ülkemizdeki mevcut iktidarın dindarlık temelinde aileye müdahalesinin de sadece bahanesi olmuştur. Aileyi sosyal devletin yerine koyan iktidar, kamusal yaşama ilişkin düzenlemeleri de aile üzerinden yapmış ve yapmaya devam etmektedir. Bütün bunlar, AKP iktidarının başladığı yıllardan bugüne ailenin toplum içindeki öneminden dem vurularak yapılmıştır. Hatta feminizm, ailenin önemini anlayamayan bir ideoloji, feministler terörist ilan edilerek itibarsızlaştırılmıştır.

Aileye dönüş, kadın bakanlığının aile bakanlığı olarak değiştirilmesiyle örgütlenmiştir. İmam hatiplerin yeniden açılması, zorunlu seçmeli dersler, içki yasakları ve vergilerinin artırılması, üç çocuk baskısı, kürtaj ve sezaryen sınırlamaları, yaşlı, hasta ve engelli bireylerin bakımında aile ve ailede kadın emeğinin esas olmasına dair yasal düzenlemeler aileye dönüşü desteklemiştir. Aileyi koruma politikaları çerçevesinde aile elden gidiyor söylemleri ile boşanmanın azaltılmaya çalışılması, Diyanet İşleri kapsamındaki aile irşad büroları, kadına yönelik her türlü şiddetin faillerinin ataerkil bir yargı sistemi içinde yasaların esnekliğinden ve ceza indirimlerinden sanık lehine yararlandırılması, erkek egemenliğini güçlendirmeye hizmet etmiştir. Oysa, gelişmiş modernist politikalar güçlü kadın üzerinden güçlü aile ile güçlü bir demokratik devleti hedefler. Bizde ise eğitim, iş gücü piyasası, sosyal güvenlik gibi kavramlarla şekillenen sosyal politikalar aile ideolojisi üzerinde inşaa edilmektedir. Bu açıdan Diyanet İşleri Başkanlığı sosyal politika ve sosyal hizmetler alanına girmiştir. Özellikle DİB'in aile irşat büroları ile yürüttüğü, boşanmayı önleme amaçlı ***"kutsal aile girişimlerinin"*** de ötesine geçen bir sosyal politika aktörü olma emelleri ortadadır. Günümüzde DİB ile yaşanan evangelizm türevi bir dinsel yapılanma, diğer bakanlıklarla, kurduğu ara yüzlerle, toplumun sosyal yaşamına ***"doğru İslamî yaşam"*** adı altında net bir biçimde müdahale edebilecek bir güce ulaşmıştır. Bu güç kadınların yaşamını giderek daha fazla etkilemektedir. Öyle ki, sosyal politika ve sosyal hizmetler ***"inanç-merkezli"*** bir eksende yapılandırılmıştır.

Bunları bu sayfalarda her ay çeşitli yazılarımda defalarca anlattım. Sosyal politikada mevcut anlayış, artık muhafazakârlaşmanın ötesine geçen inanç merkezîleşmeyi ve erkek egemenliğinin güçlendirilmesini sağlamıştır. Pek çok toplumsal olay fıtrat kavramı ile değerlendirilmektedir. Kadın erkek ilişkisi de... Türkiye'de her geçen gün kadınların aleyhine yol alınıyor. Kadın cinayetleri de bunun sonucudur. Kadın özgürleşmeye çalıştıkça ailenin ve evin sınırlarında tutmayı hedefleyen sosyal politika erkeğin cinayetle sonuçlanan gözü dönmüşlüğüne zemin hazırlamakta ve cesaretlendirmektedir. Şöyle 24 saatlik bir hayatı durdurma protestosu yapsa Türkiye'de kadınlar neler olur kim bilir? Kadınlar evde iş yapmasa, bankada, okulda, hastanede, diğer kamu kurumlarında işi sadece bir günlüğüne bıraksa bakalım neler olur. Hayatın yarısı durmaz mı? Kadınları yok ettikçe yarım kalacağınızı anlamak zorundasınız… Mekânı cennet, ruhları şad olsun tüm kaybedilen kadınların…

Desen: Zeynep Aytaç

Urfa'da 6 ayda 378 çocuk istismara uğradı... 287'si kız 91'i erkek çocuk.. 21'i ensest...

BAYAN YANI AKTÜEL

Antalya Kepez Devlet Hastanesi'nde son iki yılda 274 çocuk doğum yaptı...

Yıllardır türban üzerinden siyaet yapan iktibarın polisi, Van'da kayyum atamalarını protesto ettikleri için gözaltına altığı kadınlardan türbanlı olanların türbanlarını zorla çıkarıp bone taktı.

Kaz Dağları'nda altın aramak için devlet eliyle 195 bin ağaç kestiren Kanadalı şirket, siyanür kullanarak çıkaracağı altının yüzde 5'inden daha azını devlete bırakacak.

Berna Pak

KÖROLASI ÇÖPÇÜLER

Nihayet yaz bitiyor da Ege kıyıları, Akdeniz kıyıları bir rahat nefes alacak.

Geçenlerde bir haberde okudum, Sardunya adasında Fransız bir çift plajdan 40 kilo kum çalmış.

Tabi bu arkadaşlar da hatıra olayını biraz abartmışlar.

40 kilo dediğin uçakta bavul ağırlığı sınırını da geçiyor.

Allaaan kumu bedava, gidip de kaç yuro ağırlık farkı ödeyeceksin diye düşünürken ben, meğer Sardunya adasının kumunu ada dışına çıkarmak suçmuş, çift tutuklanmış 6 ayla yargılanıyorlar.

Ada halkı bu konuda çok hassasmış, doğal güzelliklere zarar gelmesinden, çalınmasından şikayetçiymiş.

Tabii hemen bizim adayı düşündüm.

Geçen gün bahçede otururken kocaman bir jip plaja indi gözlerime inanamadım.

Kumsala kadar arabayla gitmek... Zaten halkımız o kadar hassas ki doğal güzelliklere, bebek bezi gömenler mi ararsın? Bira içip şişeyi fırlatarak plajda kırmak mı ararsın? gel de dolaş çıplak ayakla o plajda...

Ara ara plaj temizlemeye gidiyoruz arkadaşlarla, topladığımız çöpler sigara izmariti, şişe, bebek bezi gibi olağan çöpler dışında ayakkabı, terlik ve halı. Halı yahu... Sıcakta plajda halıyı serip güneşlenmek nedir? Hadi güneşlendin her yerin pişik oldu isilik oldu, neden evinin eşyasını bize bırakıp gidiyorsun? Şifoniyer filan da bırakır bunlar yakında. Çöp olayında devrim. Biz plajı elimizde devasa çöp torbalarıyla toparlarken güneşlenen ahalinin "pssst bakar mısın şunu da alır mısın?" diye ayağına çağırıp çöpünü vermesine ne demeli? Gerçekten Türk halkı monşer doğmuş. Hep hizmetçilerle büyümüş zaar. Hep kıçını toplayan birisi olmuş. Çöp kovasına çöpü atamamak neden yahu? Nasıl bir sosyolojik manyaklıktır bu?

Bir gün bir adam geldi, efendim adayı çok beğenmiş de çok çöpmüş her taraf.

Pardon beyefendiciğim uzayda mı yaşıyorsunuz dedim.

Mösyö müsünüz? Türk turist çöpünü çöpe mi atar? Arabası kirlenmesin diye camdan fırlatır çöpünü.

Apartmandan çöp torbasını bilmem kaçıncı kattan aşağıya atar.

Hayatımıza birkaç sene önce giren ucuzcu spor mağazasından aldığı çadırla kampçılık yapan Türk turist kampçılık hakkında zerre fikri yoktur ,dağa taşa mis gibi sıçar, kıçını sildiği ıslak mendilini rüzgara bırakır. İlla ki mangal yakar. Tavuk ve sucuk kutularını doğaya atar.

Bizim milletimiz zerre doğa sevmez kimse kimseyi kandırmasın.

Bizim bulunduğumuz yer doğanın ortasında bir yer.

Bir keresinde kalan bir grup o kadar mutsuz olmuştu ki kendi getirdikleri okey takımıyla (yeşil masa örtüsü ve çay termosu dahil) ortamı şen kardeşler çay bahçesine çevirdikten sonra "ay bizim ne işimiz var böyle doğanın ortasında hiç sevmem doğa" diye kendi aralarında konuşmalarına şahit olunca elimdeki kağıda siktiriniz gidiniz yazıp kağıdı uçak konumuna sokup masalarına uçurasım gelmişti.

Bir de bizim bahçedeki türlü kediler de büyük sorun turiste. Zaten doğayla sıfır barışık bir güruha hizmet ediyoruz bir de milyon kedi var bahçede. Çılgınlar gibi korktukları yetmediği gibi bizim manyaklar ordusu kedilerimiz boylarından büyük fareleri tutup otelin bahçesinde vahşice yemelere doyamıyorlar.

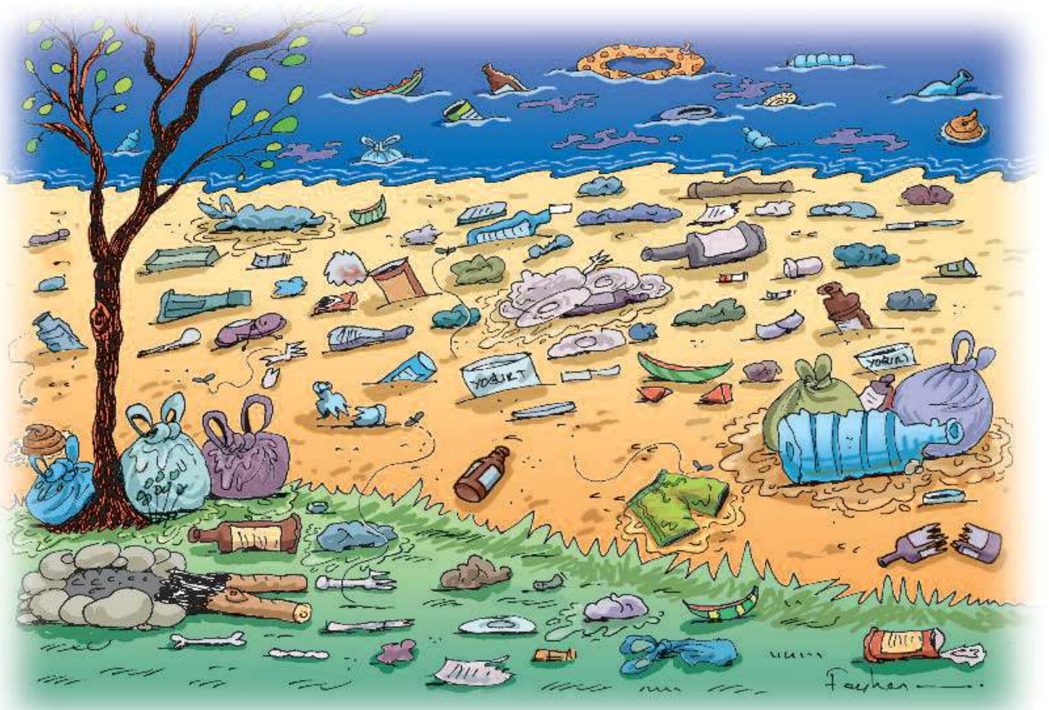
Ah benim güzel kedi kardeşim şov yapılacak zaman mı? Çivi topuk terlikle şu taşlarda yürümeye çabalayan abla biraz önce seni görüp çığlık çığlığa masaya zıplamadı mı? Napıyorsun? Abladan intikam mı alıyorsun?

Türlü türlü insanla tanışma fırsatı sunuyor tabi yaptığımız iş. Yani Ege kıyılarında küçük bir pansiyon açma hayalini gerçekleştirmiş olan bizim için gerçekten çok renkli hem de bol kokulu.

Ha lavanta, kekik filan dediğimi sanmayın.

Geçenlerde gelen kokoş ablalar grubu şen kahkahalı, bol eğlenceli, çok çılgınız minvalinde tipler... Sabaha kadar odalarının önünde bol Türkçe poplu, kahkaha ezgili sohbetlerini hepimizin dinlemesini sağladıktan sonra tuvalette yere sıçmalarını çözemedim. Plaja halı atılmasını çözerim de yere sıçmak bilemiyorum, anlamlandıramıyorum. Düşünüyorum işin içinden çıkamıyorum. Neden klozete değil de banyoda yere sıçar bir kişi? Hasta diil bişey diil gayet sağlıklı bir kakayla neden karşılaşmamızı ister?

Onu bunu bilmemem de turizm işinin bokunun çıktığının resmini yapmışlar Abidin...

Güven

feyhan güver

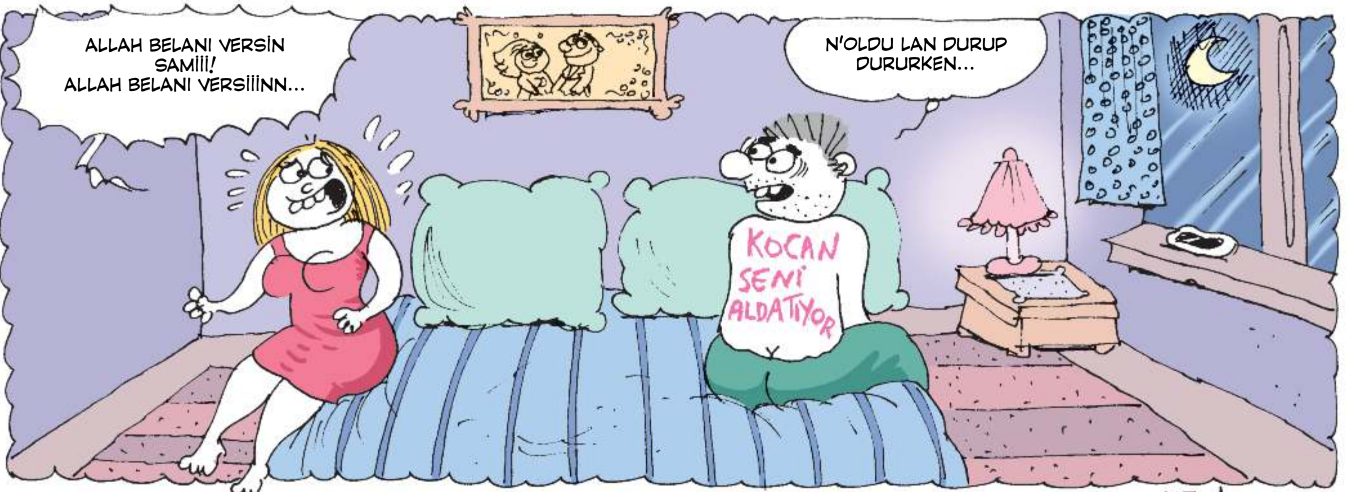

Ölüm A.Ş.*

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

"Ölmek istemiyordu. Hayat güzeldi. Güneş ısıtıyordu. Ama ya insanlar?"
Mrs. Dalloway, Virgina Woolf

"Ölmek istemiyorum."
Emine Bulut

"Sen de en az ağaçlar gibi, yıldızlar gibi, bu evrenin bir yavrususun; burada olmaya hakkın var." Bu satırlar, Sylvia Plath'ın annesinin kızına yazdığı bir mektuptan... Sene 1956. Kendi varlığıyla sorunları olan "kız" çocuğunu biraz olsun rahatlatmak için kaleme alınmış bir mektubun cümleleri bunlar. Sylvia Plath, "içimin huzurla dolmasına sebep olan" diye tanımlıyor annesinin kelimelerini. Belki de intihar ettiği güne kadar bu cümlelere tutunmuştur, kim bilir?

Belki kendi kendine tekrarlamıştır eve kapanıp, kocasının gölgesinde iki çocukla hayata tutunmaya çalıştığı zamanlarda: "Benim de..." demiştir, "...en az ağaçlar gibi, yıldızlar gibi..." ve belki de o sırada kocası kötü bir kavganın ardından kapıyı çarpıp, onun varlığını ayaklar altına alan cümleleri kadının yüzüne bir tokat gibi fırlattıktan sonra, kapanan kapının ardından Sylvia Plath sesini yükseltmiştir: "BURADA OLMAYA HAKKIM VAR!"

Burada olmaya hakkı varken, kendi eliyle ölmeye gitmekten başka kurtuluş görmemesi ne acı! Ölümünün ise kayıtlara "intihar" diye geçmesi ne kadar büyük körlük... İntiharın kişisel bir tercih olduğu durumlar vardır elbet fakat birçok zamanda ise bu sadece bir yardım çığlığıdır. Kişi ölmek istemez de kurtarılmak ister. Sylvia Plath'ta da bu sessiz çığlık birkaç kez işe yaramıştır ama son seferinde kendisine yardım edecek kimseyi bulamamıştır. Sessiz çığlığını ise ben bu satırları yazdığım 2019 senesinin bu gece vaktinde hâlâ duyabiliyorum. Şimdi gözümde de o anlar canlanıyor:

Sylvia Plath, çocuklarının yataklarının başına kurabiye ve süt bırakıp odalarından çıkıyor. Çocuklarının odasının kapısını kapatıp, kapının çerçevesine banttan bir koruma şeridi çekiyor. Az sonra açacağı gaz ocağından sızanlar çocuklarını zehirlememeli. Önlemlerini alıyor. Yavaş adımlarla -belki de bu süre zarfında çığlığı birilerine ulaşır- ilerliyor. Birazdan ona zaman zaman yardıma gelen hanım kapısını çalacak. Öyle düşünüyor. En azından o duyacak çığlığını, sonra belki birer kahve içerler... Yavaş yavaş ilerliyor. Şimdi mutfağın kapısından girdi. Gaz ocağını açıp kafasını fırından içeri sokup beklemeye başlıyor. Çığlığının kalp atışları yükseldi. Sylvia Plath, sessizce bağırıyor: ÖLMEK İSTEMİYORUM... O gün yardımcı kadın geç geliyor. Bir işi çıkmış ve Sylvia Plath ölüyor.

Sylvia Plath, bir kadın olarak varlık çabasını yüzlerce sayfa günlüğe döktüğü ve edebi olarak eserler verdiği için bildiğimiz bir isim. Ölümüyle var olması ise kadınların hayatlarının ataerkil dünyamızdaki yeri açısından ne kadar sembolik… O ölümüyle var oldu. Biz kadınların çoğunluğu ise ölümümüzle bile var olamıyoruz. Var olamadığımız bu hayatlarımızı da "hatun kişi niyetine" erkeklerin saf tuttuğu cenaze namazlarında sessizce terk ediyoruz. Bazen kendi elimizden ölmek istemediğimiz halde ipimizi kendimiz çekiyoruz; bazen de bir eski koca, sevgili, bir canavar erkek bitiriyor işimizi. İşte bazen sessizce içimizden bağırdığımız çığlıklar, elinde kamerayla bakınan iki ayaklı tanımlanamayan canlı nesnelerin objektiflerine yakalanıyor. Gırtlağımızı kesiyorlar, son bir imdat dileniyoruz: ÖLMEK İSTEMİYORUM diye. Kanımızın boşalmasıyla ölmemiz bekledikten sonra, gerekli görüntüleri çektiklerinden eminseler eğer cansız bedenimizi kaldırmaya lütfediyorlar. Halbuki biz de "en az ağaçlar gibi, yıldızlar gibi, erkekler gibi!!!" bu evrenin yavrularıyız. Çok bir şey istemiyoruz. Ne mi istiyoruz, Sylvia Plath, söylesin. Onu susturmayacağım, hem o ne demiyor muydu "içimde susmak istemeyen bir ses olduğu için yazıyorum" diye... Şimdi o benim içimdeki ses ve cümleler zihnimden kurtulmak istiyor:

"Erkeklere ve onların hayatlarına duyduğum ilgi, onları baştan çıkarma arzusu ya da cinsel birliktelik davetiyesi olarak yanlış yorumlanıyor. Fakat Tanrım, ben herkesle elimden geldiğince derinlemesine konuşmak istiyorum. Açık bir arazide uyuyabilmek, Batı'ya seyahat edebilmek, geceleri özgürce yürüyebilmek istiyorum..."

Bu modern zamanlarda biz kadınlar hâlâ erkekler için küçük, bizim için büyük hayallerin peşindeyiz.

Bir gün biz de açık arazilerde uyuyabileceğiz, geceleri özgürce yürüyebileceğiz, herkesle elimizden geldiğince derinlemesine konuşabileceğiz... Bizi öldürmezseniz biz de yaşayabileceğiz, bu sonsuz gökyüzünün altında... Bir yıldız gibi, bir ağaç gibi, bir erkek gibi...

* *Günlükler, Sylvia Plath, Çeviren: Merve Sevtap Ilgın, Kırmızı Kedi Yayınları, s. 58*

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

BÜYÜK ASHNA FISHNE SOYGUNU
TATİLDEN DÖNEN FETİYE VE ALBİRT, FETİYENİN DÜKKANININ SOYULDUĞU HABERİYLE ŞOK GEÇİRİRLER. EMEKLERİNE YANAN FETİYE LİLİBETH İLE BERABER SOLUĞU ASHNA FISHNE UNDERWEAR'DA ALIR.. OXFORD CADDESİ NO: 12 LONDON.

HIII SOYMUŞLAR SOĞANA ÇEVİRMİŞLER!! EN SEVDİĞİNİZ ELBİSENİZE DÜŞ DAMLASIN!! UYUZ OLUN DA TIRNAKSIZ KALIN EMİ!

SAKİN OL FETİ!! İNGİLİZ POLİS TEŞKİLATI EN UZMAN DEDEKTİFİNİ GÖREVLENDİRECEK!! CHARLES BİZZAT GİDİP GÖRÜŞTÜ HAYATIM..AYY BAŞIMI DÖNDÜRDÜ BU KADIN VALLA..

OH MY GOD!!

BANYODA SUYUN SICAK-SOĞUK AYARINI YAPAMAZ OLUN!!

İLAÇ NİYETİNE TEK DON BIRAKMAMIŞLAR ..

MAYONUZA YOSUN DOLSUN!! MAGNOLYA YERKEN DİŞİNİZ KIRILA!!

HER İHTİMALİ DEĞERLEDİRMEMİZ GEREKİYOR..BENİM İÇİN HERKES POTANSİYEL SUÇLUDUR..ÜSTELİK KENDİSİNİN KANADA DA DON FABRİKASI VAR..

OHHHOOO.. MRS HUDSON!!!

DEDEKTİF ERİK. "GECE DONLARINIZ" ÜTÜLEYİP ÜST ÇEKMECEYE YERLEŞTİRDİM.. İZNİNİZ OLURSA ERKEN ÇIKICAM..

HMMM DEMEK BENİM GİBİ GECE DONLARI AYRI GÜNDÜZ DONLARI AYRI..

CANIM NOLUCAK FETİYE HANIM DA DON SEKTÖRÜNDEN...

YOK.. KESİN Bİ ETKİLEŞİM OLDU.. NASIL DA GÖZLERİ PARLIYOR ONDAN BAHSEDERKEN!!

HIRSIZ MALLARIN YERİNİ SÖYLEMEZSE BOL TUZLU KEBAP YEDİRİRLERMİŞ SONRA DA SAATLERCE SU VERMEZLERMİŞ.. HIRSIZ DA ÖTERMİŞ.. ÖĞLE ANLATTI..

BU NE REZALET AYOL.. KOSKOCA KONTESLER DÜŞESLER ZAN ALTINDA BIRAKILIYOR..

BA BA BA NASIL NEŞELİ.. AĞZI KAPANMIYO..

1 SA AÇICININ 2 KUPA REBİDİ KORLERDEN 4 KAĞIT OLDUĞUNU GÖSTERİR. AMA 4 PİKİ DE OLABİLİR

BENİM ALNIM AK, YÜZÜM PAK..

HIRSIZI BULDUM...

SİZE BAŞBAŞA AÇIKLAMAK İSTİYORUM MAJESTELERİ, DÜŞESİM.. BUYRUN..

RAAT OL FETİ.. SENİN ARKANDA KOSKOCA BEN VARIM.. YOU'LL NEVER WALK ALONE BACIM!!

AY ÇOK HEYECANLIYIM LİLİBETH.. SANKİ Bİ DÖNÜM NOKTASI BU..

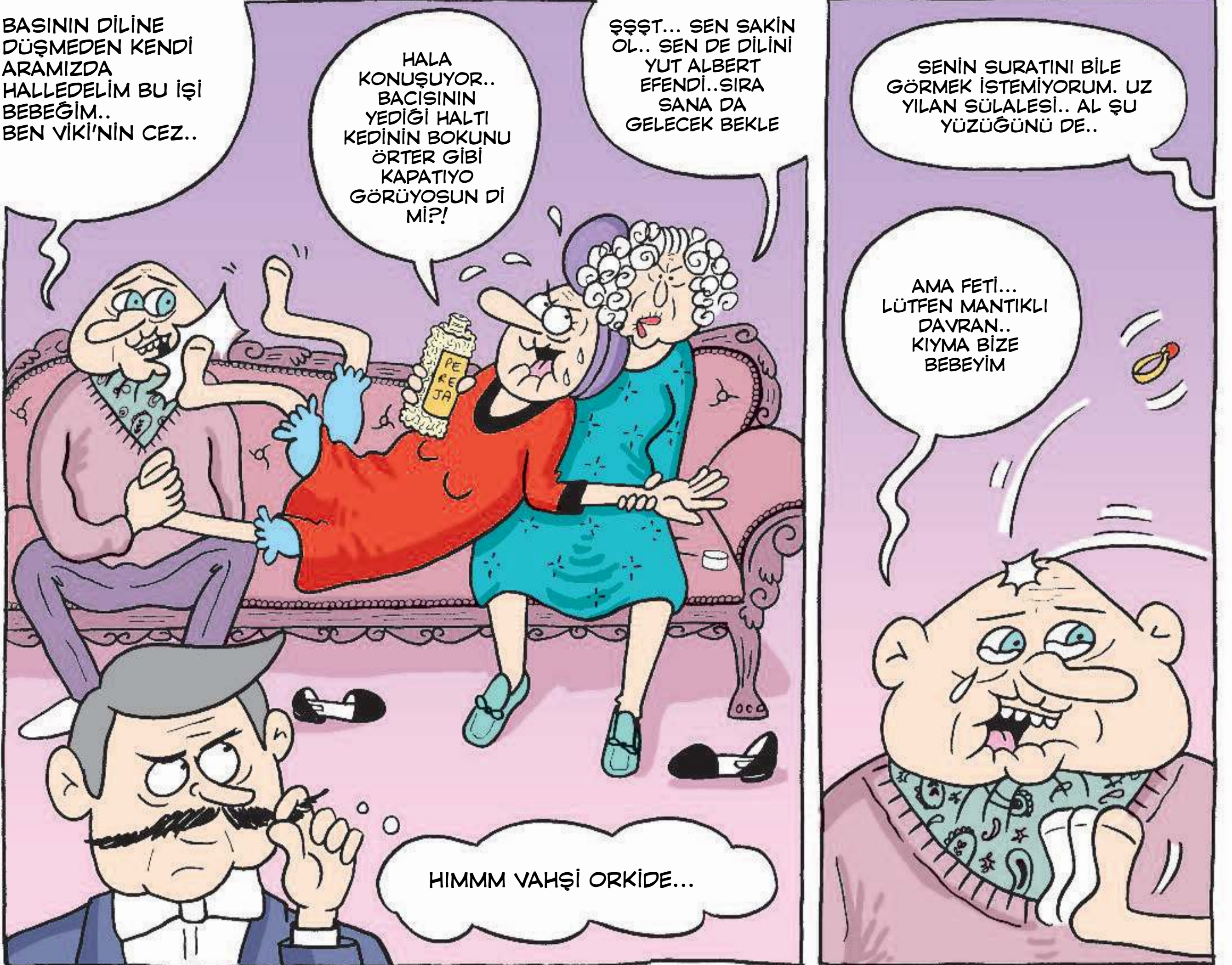
HIRSIZLAR DÜKKANIN GÜVENLİK KAMERALARINI DEVRE DIŞI BIRAKMIŞLAR AMA UNUTTUKLARI BİŞEY VAR.. DÜKKANIN DEPO ÇIKIŞINI GÖREN BİR KAMERA DAHA VAR..HAZIRSANIZ OYNATIYORUM MAJESTELERİ... DÜŞESİM..

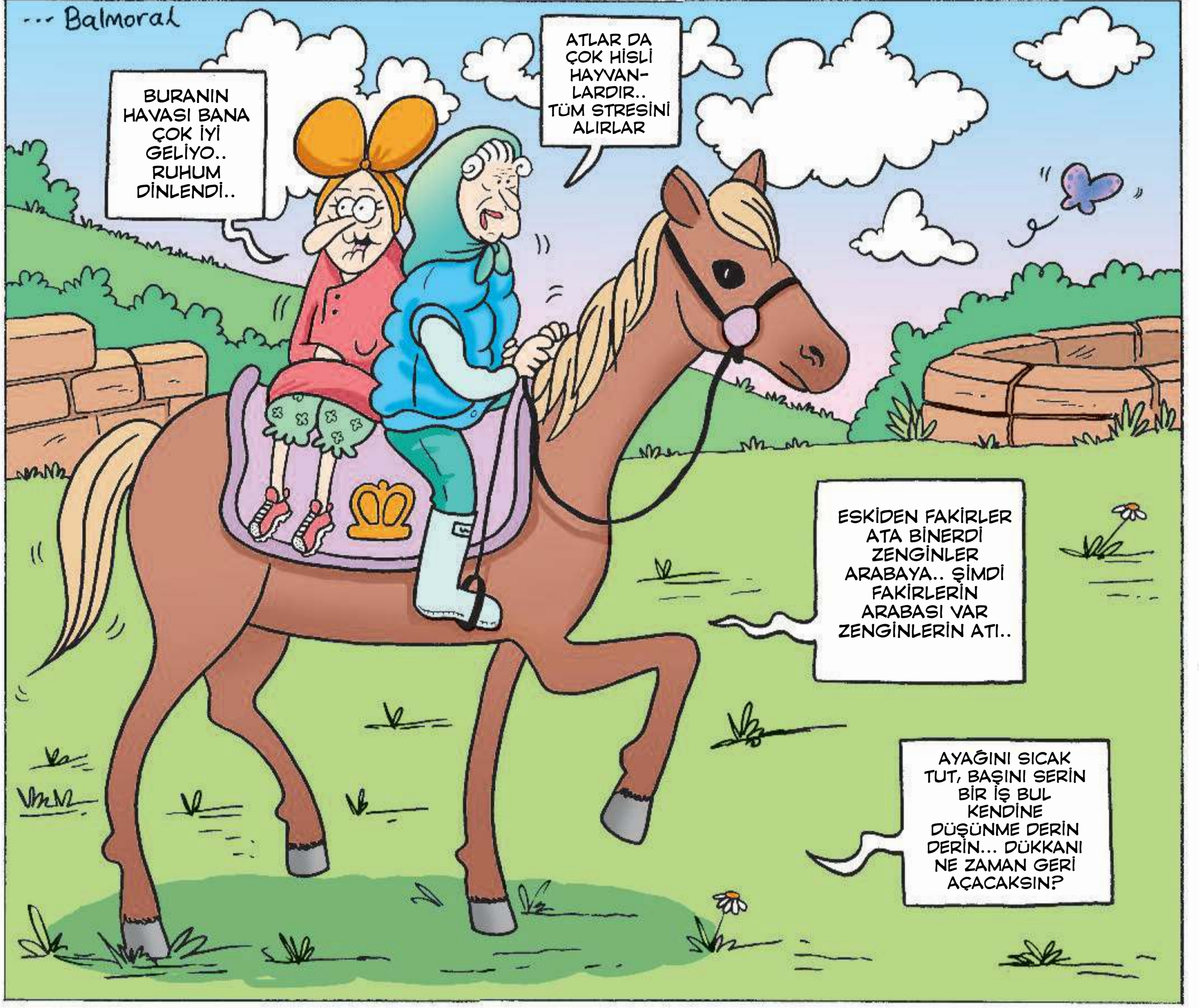
FETİ, AŞKIM SAKİN OL.. OYNATIN DEDEKTİF ERİC!!

08.07.2019 02:42:37

CAM 2

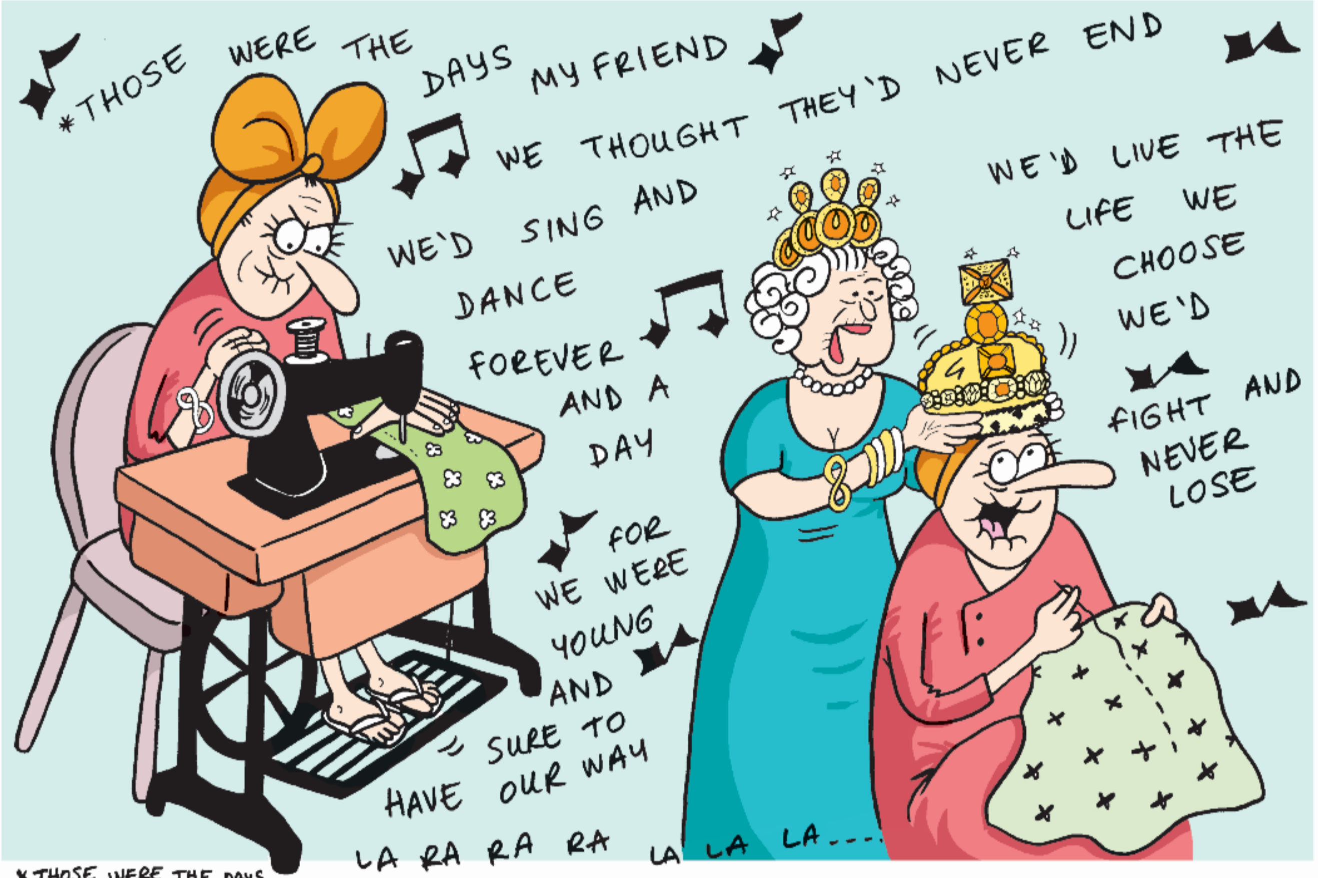

ALLAHINIZ VARSA TUTMAYIN BENİİİİİ!!!! BIRAKIN DİYORUM..LİLİBETH BIRAAAAK.. CİĞERLERİNİ SÖKECEM..
FETİYE SEN SAKİN OL.. BEN GEREKEN NEYSE YAPICAM.
OH MY GOD!! NOLUYO FETİ..BEBEYİM.. SAKİN OL.. KONUŞABİLİRİZ..
SOYSUZLAAAR.. ALÇAKLAR... SİZİ PARÇALAMAZSAM YÜREĞİM SOĞUMAYACAK!!
JESUS CHRIST!

BASININ DİLİNE DÜŞMEDEN KENDİ ARAMIZDA HALLEDELİM BU İŞİ BEBEĞİM.. BEN VİKİ'NİN CEZ..
HALA KONUŞUYOR.. BACISININ YEDİĞİ HALTI KEDİNİN BOKUNU ÖRTER GİBİ KAPATIYO GÖRÜYOSUN Dİ Mİ?!
ŞŞŞT... SEN SAKİN OL.. SEN DE DİLİNİ YUT ALBERT EFENDİ..SIRA SANA DA GELECEK BEKLE
PE RE JA
HIMMM VAHŞİ ORKİDE...
SENİN SURATINI BİLE GÖRMEK İSTEMİYORUM. UZ YILAN SÜLALESİ.. AL ŞU YÜZÜĞÜNÜ DE..
AMA FETİ... LÜTFEN MANTIKLI DAVRAN.. KIYMA BİZE BEBEYİM

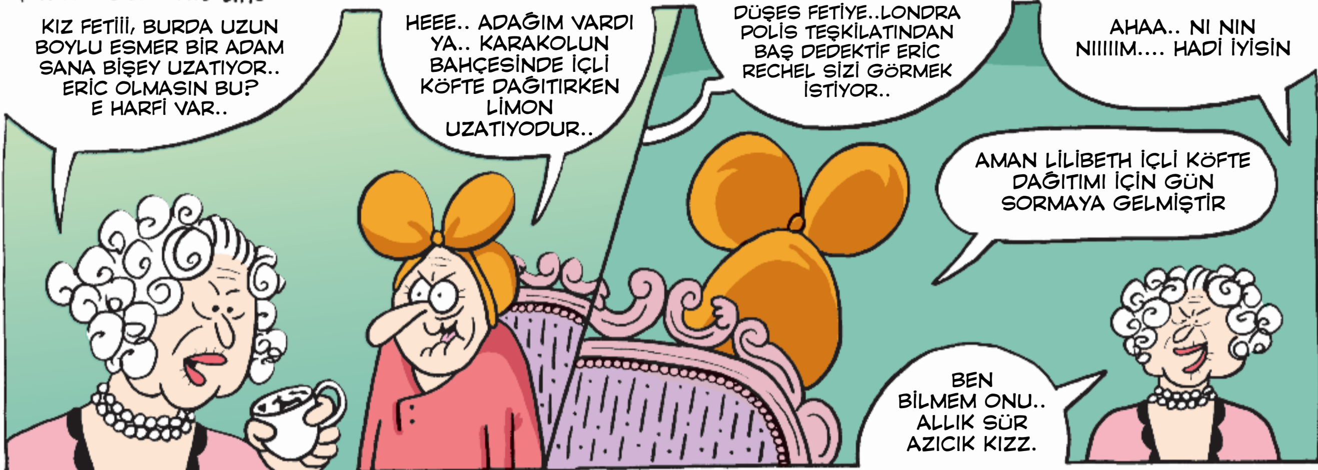

... Balmoral
BURANIN HAVASI BANA ÇOK İYİ GELİYO.. RUHUM DİNLENDİ..
ATLAR DA ÇOK HİSLİ HAYVAN-LARDIR.. TÜM STRESİNİ ALIRLAR
ESKİDEN FAKİRLER ATA BİNERDİ ZENGİNLER ARABAYA.. ŞİMDİ FAKİRLERİN ARABASI VAR ZENGİNLERİN ATI..
AYAĞINI SICAK TUT, BAŞINI SERİN BİR İŞ BUL KENDİNE DÜŞÜNME DERİN DERİN... DÜKKANI NE ZAMAN GERİ AÇACAKSIN?

GERİ VERECEM DÜKKANI ALBERT'A.. İSTEMİYORUM ONUN MALINI BAŞINI BAĞRINI YESİN..
SEN DELİRDİN Mİ BACIM!! HAYATTA İZİN VERMEM BUNA.. SENİN ARTIK O DÜKKAN.. NENEMİN DİKİŞ MAKİNESİNİ GETİRTİYORUM..
..TOP TOP KUMAŞ SİPARİŞİ VERDİM.. NİYE? YÜZÜN GÜLSÜN DİYE

FETİYE EĞER KRALİÇE BENSEM SANA EM-REDİYORUM, DÜKKANIN BAŞINA GEÇ..Y OK EĞER SEN İSEN O ZAMAN DA SANA O DÜKKANIN BAŞINA GEÇMEK YAKIŞIR BACIM..

* THOSE WERE THE DAYS

SANAL KABUL GÜNÜ

- Sanalda gün yapılırken dip köşe ev temizliğinin ne anlamı var anne ya? Skype üzerinden yapıyosunuz. Sadece kameranın gördüğü yeri temizlesek olmuyo mu?

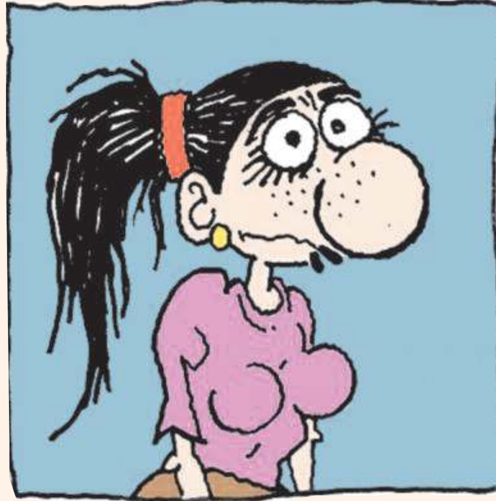
- Olmaz öyle şey Sıdıka. Sanal da olsa, gün gündür. Evin bi tarafında yamuk bi şey gözükür, günlerce dedikodumuzu yaparlar watsaptan felan. Onu bunu bırak da, tuvalete kezzap döktün mü kız mis gibi?

- Döktüm döktüm, ayna gibi oldu. Üstüne de çamaşır suyu döküp soluycam, sonra sen sağ ben selamet. Geberip asla "kabul günü" olmayan bir aleme göçücem.

- Sen alay geçiyosun da Sıdıka; misal Nadire Teyzen, alnına aksiyon kamerası takıp da gün sırasında evin içinde dolaşıyo. "Eltiler Gün Grubu" olarak toptan aksiyon kamerasına geçicez yakında. Dip köşe evin her tarafı gözükücek.

- İyi, dron da dolaştırın evin tepesinde...

- Tepemizde dolaşan bir tek şey var, o da sensin Sıdıka. Anne baban olarak çok şımarttık, tepemize çıkarttık seni biz. Dile bak, pabuç kadar. Pabuç demişken, ayakkabılığı da güzelcene bi yerleştir Sıdıka. O abinin arkası çiğnenmiş patlıcan eskisi ayakkabıları var ya, onları boyayıp arkalarda bi yere koy, ön cephede gözükmesin...

- Bana ne ya, abim kendisi boyasın patlıcan şekilli ayakkabılarını. Ya da atalım. "Niye ayağına karnıyarık giyiyosun" dediğimden beri dokunmuyo zaten o ayakkabıya.

- Tamam lan tamam ben boyarım ayakkabıları felan. Hadi sen mutfağa geç... O gazozlu kekin üzerine dondurulmuş vişneyle "S" harfi yap, mercimekli köfteleri de nane yaprağıynan süsle.

- Hele bunu hiç anlamıyorum. Gün katılımcıları olarak aranızda kilometrelerce mesafe var. Birbirinizin yaptığı herhangi bir unlu mamülü yemeniz teorik olarak imkansız. O halde niyçün kek yapıp süslüyoruz?

- İnstagrama koyuyoruz ya kız. Katılımcılar "gün maması" dediğimiz mataryelleri instagramda görerek "Canım, çok lezzetli gözüküyo, eline sağlık"... Yahut "Canım, bunun içinde muskat mı var" felan yazıyo...

- O "canım" lafı da parola gibi... Niyeyse "canım"la başlamadan olmuyo o yazışmalar. "Canım, haftada iki kere kadın alıyorum. Evin temizliği gene de içime sinmiyo, titizlik başa bela canım"... Var ya şu dönen geyiğe harcanan enerjiyi başka bir noktada yoğunlaştırsak, yemin ediyorum şu anda başka bir yerdeydik. Ülkede ne bu kadar kadın cinayeti olurdu, ne de bu kadar cehalet.

- Canım, anlamadığın konularda fikir yürütme. İnstagramda sergilediğimiz o mamaları akşam kocişlerimize ikram ediyoruz. Boşa giden yok. Tabii bu durumu kocişi olan telaşlı sunumsever ev hanımları anlar. Senin gibi aklı beş karış havada ve bir kociş bulamamış kimseler bazı şeyleri anlayamaz haliyle. Halbusi bunlar bir nevi örf. "Canım, haftada iki kere kadın alıyorum, nohutu çiğden yapıyorum. Ev mis gibi çamaşır suyu kokmazsa vallahi uyuyamıyorum"... Bu cümlelerin tılsımını bilmeyen birisi kadın değil insandan bile sayılmaz Sıdıka...

- Canım sağol ya.

- Canın çıksın cadaloz. Alay geçme anneyle, içini çamaşır suyu ve orlonla doldurup mumyalarım seni alimallah...

- Üzerime de donmuş vişneden "S" harfi yapan mı?

- Babana söylerim döner bıçağıyla Zekeriya'nın "Z" sini yapar Zorro gibi... Kocişim diye söylemiyorum, asabi bir insandır kendisi. Bacak kadar kızının, hanımına ukalalık ettiğini duyarsa hiç acımaz, basar "Z" yi...

- Dövsün diye kocişine sundu kadın beni ya...

- Lan şurda internet günümüz var. Benle car car car çene yarıştıracağına bi işin ucundan tutsana. Koş git kağıt peçetelerden kuğu yap. Kürdan ve çeri domatesiyle bazı sunum mikileri oluştur. Hadisene kız... Gün için canlı yayına, dakikalar kaldı...

- Kuğu diil de istiyosan kurbağa ve kedi yapabilirim peçetelerden. Gün ortamlarında havan olur "Ay Safiyanım öyle güzel origami yapıyo ki. Aşkolsun kendisine, hazâ hanımefendi, becerikli bir hanım" derler. İki de çamaşır suyu ve yeşil sabun kokusu fıslarım üs...Ahı... Yaa anne nası dirsek attın öyle, acıdı valla... Yuh...

- Sıs kız, canlı yayındayız, herkeş açtı kameraları, gün başladı. Gül bakiim, göster dişleri. Fazla da ifrahata kaçma, hanım hanım gül. Ekşitmesene kızım yavrum suratını. Bi de profilden durma kameraya, burnunun kemeri gözüküyo...

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Bizim güzel yalanlarımız, tatlış riyakarlığımız, minnoş inkarcılığımız. Bizim şirin çifte standartlarımız, adeletsizliklerimiz, vicdan yoksunu pemboş düşüncesizliklerimiz. Bizim harikulade tenekeden kafesimiz, içerisi teneke, dışarısına köşk çizmiş yalancı ellerimiz. Kapıları kilitledik, anahtarları attık. Barbar bir kadın katliamının, doğa katliamının, düşünce katliamının gerçekleşmekte olduğunu kendimize bile söylemez olduk. Aklımızdan dahi geçirmemeye çalışıyoruz, bunu düşünürken yakalanmak istemiyoruz. Yolları fazlasıyla aşınmış sıkıcı bir kasabanın karanlık gecelerine dönmüş hayatlarımız. Aynada gözlerimizi kaçırıyoruz. Çok yalanlar söyledik. Kendimize, onlara, şunlara, bunlara. Çok yalanlara sırtımızı döndük, kulaklarımızı kaçırdık, gözlerimizi baktırmadık. Kadınlar öldü. İsmli kadınlar, isimsiz kadınlar. Çocuklar öldü. Bildiğimiz çocuklar, bilmediğimiz çocuklar. Ağaçlar öldü. Gölgesinde dinlendiklerimiz, gövdesine sarıldıklarımız, sarılmadıklarımız. Bin pınarlı dağlar, billur akarsular öldü. Ne gidilecek memleket kaldı, ne kaçılacak dağ başı. Çırılçıplak kalakaldık ortada. Çırılçıplak ve eksik. Boğazımız kesilmiş, yerdeymişiz gibi. Gibisi fazlaymış gibi bir iç sıkıntısı. Geçmiyor...

• Emanet edilmiş yerlerimizden öldürdüler bizi. Ölmek istemedik. Bir mendil niye kanar?

• Edip Cansever, memleketi dağılmış pazar yerlerine benzetiyor. Güzelim taze domates, biber kokusunun henüz alanı terketmediği, boş kasaların ve çürük zerzevatın geride bırakıldığı yaşanmış, gelinmiş ve geçilmiş bir pazar yeri hayal ettiydi belki de. Belki gördüydü onu bizzat, memlekette. Ben; galip ve mağlubun cesetlerinin birbirine girdiği, kan ve et kokusunun göğü tuttuğu, kana bulanmış armaların, ölüler ve diriler arasında tek ayakta kalan şey olduğu henüz sonlandırılmış bir savaşın tarlasına benzetiyorum. Hüzünlü ya da korkunç bir tablo çizme peşinde değilim. Gözlüklerimi çıkarttım, ateşe bakıyorum.

• Türkiye'de kadınların demokrasiyi sindirmiş ülkelerde edinemeyecekleri bir ayrıcalıkları var: Kendinden başka hiç kimseye emanet edilmemiş olmak. Batılı hiçbir kadın, bunun bizler için ne demek olduğunu anlayamazlar. Kendinden başka hiç kimseye emanet edilmemiş bir kadın olarak, bu "ayrıcalığın" mahçubiyeti altında eziliyorum.

• Anayasasında eşit vatandaş olarak geçen kadınların, ülke yetkileleri tarafından "ama onlar bize emanet" beyanatlarını duydukça öldürülmüş kadar incindim. **Emine Bulut**, kimsenin emaneti değildi. Canının ve hayatının sorumluluğu sadece kendi hanesine yazılmalıydı. Öyle olmadı. Birinin namusu geldi, onun mendilini kanattı. Ah canım beyaz gömlek, ah... Ah

kan sesleriyle yazılan kadın katliamı... Duyduk seni.

• Biz kimsenin emaneti değiliz. Kimseye emanet değiliz. Bunu kabul edeceksiniz. Başka yol yok.

• Kadınlar öldürülüyor, kız çocukları doğuruyor... Sadece **Antalya Kepez** devlet hastanesinde son iki yılda yaşları 14-17 arasında değişen 274 kış çocuğu doğum yapmış. Ülke genelinde tablo çok daha vahim. Ölüm gibi bir şey oldu, ama kimse ölmedi dolaylarından.

• Ömür Gedik'e sonradan gelen muhafazakarlık ve "**her şeyin de bir sınırı var canıım**"cılık nasıl da pemboş pemboş sırıtıyor üstünde. Bütün muhafazakarlıklar içinde benim en sevmediğim "Her şeyin de bir sınırı var canıım"cılıktır. Tamam izin verdiler ama siz de çok abartıyorsunuz satır arasıyla, otortenin başını okşadığı tatlış mı tatlış bir itaatkarlıktır. Şöyle cevap vermek lazım, **sorduk mu?**

• Brezilya devlet başkanı **Bolsonaro**, G7 ülkelerinin haftalardır söndürülemeyen Amazon yangınını önlemesi için önerdiği 22 milyon doları reddetmiş. Bu şekilde ödenek reddederek, korunması gereken alanları maden aramasına açarak, yangına uçak kaldırmayarak falan iklim suçları işleyenler için bilim insanları ve bağımsız hukukçularla dolu devletler üstü tam yetkili merciler oluşturulmalı. Çok vaktimiz yok. Devasa iklim değişikliği için sınırı 2050 koydu bilim insanları.

• **Amazon Ormanları**, neredeyse bir aydır durmaksızın yanıyor. Kaybedilen ormanlık alan devasa. Yangınlar nedeniyle yurdundan olan yerli halk, sayısız. Hayvanlar, perişan... İklim değişikliğine etkileri, kestirilemiyor. Öyle bir yangın ki Amazonda ağaçlar tutuşmuş, burada senin ciğerin yanıyor. Teşbih değil, hakikat.

• Ana Paula da Silva. Sağcı **Bolsonaro**'nun ülkesinde, sosyalist işçi partisinden bir milletvekili. Giysileriyle gündeme gelince bir açıklama yaptı; "**Kadınların memeleri vardır ve benim de büyük memelerim var. Meclisin tartışması gereken çok daha önemli konular var. Takım elbiseli erkekler devleti soyarken böyle tepki göstermediniz, o yüzden susun!**" dedi. Orada kendisine bir hanım olarak sus diyecek biri olmadığından, erkek milletvekilleri de kös kös önlerine, ya da Silva'nın memelerine bakıp sustular.

• Dünya çapında toplu arı ölümleri başlamış. Arılar, milyonlar halinde ölüyorlarmış. Bu son derece önemsiz gibi görünen hadise, eko dengeyi müthiş derecede etkileyecek. Okyanusta mercan resiflerinin ölümü neyse, karada da arıların ölümü ona eş değer. Besin zinciri bozuluyor ve gezegen değilse bile, yaşam ölüyor. Ölüyoruz. Hastayız ve ölüyoruz. Bu konuda artık ne olur yalan söylemeyelim kendimize.

• Greta Thunberg'in "**ilkim için okul grevi**" eylemini başlatmasının üstünden bir yıl geçti. Bir yılda Greta hatrı sayılır derecede yaşıtını aktivist yaptı ve "büyükler"e sesini duyurabildi. Daha da büyüyecekler. 2050'lerde 30'larını yaşayacak olan nesillerin bu eylemi öyle önemli ki. Belki bir şansları olabilir.

• Kayyum... Bir tür **demokrasi bypass sistemi.** Eskiden babalar çocuklarını berbere götürürdü, berber çocuğa sorardı "nası keselim saçını?", çocuk "Amerikan olsun abi" derdi, sonra babası kaş göz yapardı berber amcaya, traş bittiğinde çocuk bir bakardı ki saçlar olmuş sıfır numara. Oldu bitti maşallah, 3 ayda anca uzar, o zaman da okullar açılır, senin Amerikan saç bir başka bahara kalır. Ya da ancak büyüyünce kestirirsin o çok içinde kalmış saç modelini. Kürtler de büyüdüklerinde belki kendi belediye başkanlarını kendileri seçebilirler.

• Bazı yerlerde belediyeler yıllar yıllar sonra AKP'den diğer partilere geçince, yapılan envai çeşit müsriflikleri de görmüş olduk. Örneğin **Ankara Belediyesi** yurtdışından tanesi 26 bin liraya ağaç alıyormuş. Böyle şeyler okudukça alttan alttan önlenemez bir şekilde yükselen camı açıp haykırma isteğini son zamanlarda zor bastırır oldum.

• **İzmir**'de ormanlar cayır cayır yandı, o uçağın şurası şöyle, bu uçağın burası böyle dediler, bakanlıkta yangın söndürecek uçak olmadığı, olanları da "pahalı" diye kullanmadığı ortaya çıktı. Ama yarım milyon liraya şapkaydı, bez çantaydı, kolonyaydı falan almışlar. Bebelere balon da alaydınız.

• **Kaz Dağları**'nda maden aramak için başvuran Kanadalı şirket "**hiçbir izin alamayacağımızı sanıyorduk, ama başvurduğumuz tüm izinleri aldık**" demiş. Dost acısı gibi içime oturdu bu söz. **Bin pınarlı Ida Dağı**; nasıl kıydılar sana, aklım almıyor.

• Kendi topraklarında doğal rezervlerin bir dalına bile zarar verdirmeyen büyük devletlerin, vitrinlerinde şirin, dinamik ve yakışıklı sosyal demokrat liderler otururken, bu ülkelerin kurduğu çok uluslu şirketlerin, sistemli kültür erezyonu ile nihayet gardını indirmiş ülkelerin doğal hazinelerine çökmesi nasıl bir çifte standarttır... **Justin Turdeau**, Hindistan

ziyaretinde o kadar yaldızlı yaldırlı geleneksel Hint kostümleri giymişti ki, Hintliler bi "**ıyyyy**", bi "**öööööyk**" olmuşlardı. Bakarsın burayı ziyaret ederse de fes ve kaftan falan giyer. Kaptılar maden anlaşmasını ne de olsa. Şirin ve pemboş Tradeau seni...

• Kaz Dağları'nda **Fazıl Say**'ın pianosu yankılandığında ağaçlar da işitti, dinledi. Orada olduğumuzu, destek verdiğimizi hissettiler. Bizler onların çocukları sayılırız, onlar ki bizim yaşça büyüğümüzdür. Ama açağlar yoldaşımızdır. Bunu onlar da biliyor. Buna gönülden inanıyorum.

• Sıra **Kelebekler Vadisi**'nde. 1. derece sit alanı olmaktan çıkarıp imara açmak istiyorlar. Bu ülkeyle işleri bittiğinde geride bir çöl kalacak. Coğrafya olarak da, kültürel birikim olarak da. Çok yazık olacak. Şuan olmakta. Oluyor. Çok. Yazık. Oluyor.

• Sea Shepherd aktivisti Alman kaptan **Pia Klemp**'e Akdeniz'de mültecilerin hayatını kurtardığı için **Fransa** ödül vermek istiyor, **İtalya** ise hapse atmak. Eğer Klemp mültecileri Fransa sahillerine çıkarmış olsaydı hala ödül vermek isterler miydi, bilmem. Ama Klemp ödülü reddetmiş. Şöyle demiş tam olarak; "**Kimin 'kahraman' kimin 'yasadışı' olduğuna karar verecek otoritelere ihtiyacımız yok!**" Hala öğrenmediyseniz bir kez daha hatırlatayım, dünyada sadece iki insan ırkı vardır; iyi insanlar ırkı ve kötü insanlar ırkı. Sadece bu kadar. Kilometrelerce ötede yaşayan, bambaşka kültür ve yaşam tarzına sahip insanlarla böylesine gönül bağı hissediyorsak, sebebi bundan.

• Putin ve **Erdoğan** helikopter pazarlığını kameraların karşısında yapmış. **Mehmet Ali Bey yardım edin lütfen** gibi olmuş biraz. Olsun... Nolcak sanki, dünya yanmış, o da olsun.

• Erdoğan, **Ayder Yaylasındaki** salıncaklar için, "**O salıncaklar falan, böyle acayip şeyler, bunları temizleyeceğiz**" demiş. Kendimi hapse attırmayacak kadar cevap verebilemiyeceğim buna.

• Ben küçükken annanemlerin bahçesinde bi kayısı ağacı vardı. Her yaz dedem salıncak kurardı o ağaca. Salıncak zamanının gelmesini iple çekerdim. Ve her yaz benden önce annem ve teyzem sallanırlardı. Sıra bana gelince dedem beni de sallar, ben de kahkahalara boğulurdum. "**hep böyle gül, uçar gibi yüksel**" derdi dedem de. Salıncaklarla derdi olan insanlar, çok değişik insanlar olmalılar.

• Hazal Kaya'ya çok saygı duyuyorum. Eril dilden her zaman uzak, yapıcı, her zaman sakin, her zaman kendini son derece doğru bir şekilde ifade ediyor. Seviyorum seni Hazal Kaya!

• **Anıtkabir**'in duvarlarının 30 Ağustos için temizliyorlarmış. Videoyu gördüm. Koskoca başkent büyükşehir belediyesi, ülkenin kurucu liderinin mezarını hayırsız evlat gibi 25 yıldır bakımsız, pislik içinde bırakmış. Duvarlar kapkara, karanlığa gömülmüş.

• Kendi sistemi içinde kendi sistemine karşı, ama sisteminden beslenen ve bu işi de çakallıkla yürütenler. Siz de ne acayip insanlarsınız be.

• TBMM Başkanı Şentop, "**Milletvekilleri geçinemiyor, toplu ulaşım aracıyla meclise gelenler var**" demiş. Aman yarabbi! Toplu taşıma mı? Mecliscede bu **zombi istilası** falan demek zannımca.

• Cüneyt Cebenoyan'ı kaybettik bu ay. Çok kez aynı festivallerde bulunmuş olsak da hiç birebir tanışma fırsatım olmamıştı. Ama hem kalemine üslubuna, hem de kişiliğine çok saygı duyardım. Hayatın ona

tattırdığı onca acıya rağmen sağduyusunu ve vicdanını koruyabilmiş biriydi Cebenoyan. Devri daim olsun.

• Mevsim sonbahara döndü. Orman yangınlarından, doğa talanından, baskıdan, kadın katliamından, ondan bundan hayatta kalırsak önümüzdeki ay görüşürüz. Kendinize emanet, kalın sağlıcakla.

ÇOK DAMLADIM, BURALAR HEP GÖL OLDU

Sakarlıkta bir dünya markasıyım, kendi kendimin Terminatör'ü oldum.

Olaylar öyle bağlantılı gelişti ki, benim hiç suçum yok. Bir sabah uyandım prizi bozdum, akabinde prizi duvardan söktüm, elimi yaktım ütüyle, sokakta sırt üstü düştüm, iki haftaya yakın kolum sargıda kaldı, o sırada röntgen neyin çektirirken bir baktım, aaaaaaaaa e benim kemiklerim kalın değilmiş. Doktorun yanında sesli düşündüm, adam baktı "siz zayıfsınız, niye öyle dediniz" dedi.

Niye beni kandırıyorsunuz?

Seneler önce Taksim'de bir mağazanın camekanında kendime bakıp "e benim boyum kısa" demiştim. Ondan daha da önce, babanemin çok beğendiği ellerimin aslında hiç güzel olmadığını keşfetmiştim. Allah'tan kendiyle çok barışık bir insanım ki normalime hemen adapte olabiliyorum.

İyi ki düşmüşüm, kemiklerim normal. Bunu öğrendiğim için çok mutluyum.

Akabinde bir gün ağrıdan ölürken "hastaneye gidelim mi" dediler. Sağlıklı ilişki başlangıcı mı bu? Bunu sayalım mı?

AMBULANSA YOL VER

Ambulans geliyor naninani.

Bu akşam, sevgiliniz/flörtünüz ile yemeğe ambulansla gideceksiniz. Giderken de yanaklarınıza biraz renk vermesi için tentürdiyot sürmeniz gerekiyor. Aaaa neden şaşırdınız ayol? Kuzum siz değil misiniz "ummm sağlıklı ilişki istiyorum artık" diye ağlayan? Tamam işte, ambulans geliyor. Ama yemek yedikten sonra ağzınızı yara bandı ile kapatacağız. Neden mi? Çok konuşup, didikleyip ilişkiyi bozmayın, mutlu mesut yaşayın diye.

Yaa ne tuhaf değil mi. Benim "sağlıklı ilişki" anlayışım bu. Gezmek için hastaneye gitmek, eve bırakılırken ambulansla ile bırakılmak, "ama beni kırdın biraz" diye söylenirken dilini alçıya almak falan. Beğenmediniz mi? O zaman arızalarla takılmaya devam edin. Tamirci değil misiniz? Ama siz değil misiniz "sevgilim olduktan sonra ben onu değiştiririm ihihihihih" diyen. Ama yani bu kadar da sözünden döneni ilk defa görüyorum. Adeta lunaparklardaki Balerin'ler gibisiniz.

Şaka kız ağlama.

Ben biliyorum sizi. İçinizde doğdum, sizden biriyim. Ben de makyaj yapıyorum, ben de ağlıyorum birileri için, ben de umutla bekliyorum kimi zaman.

Ama kimi zaman.

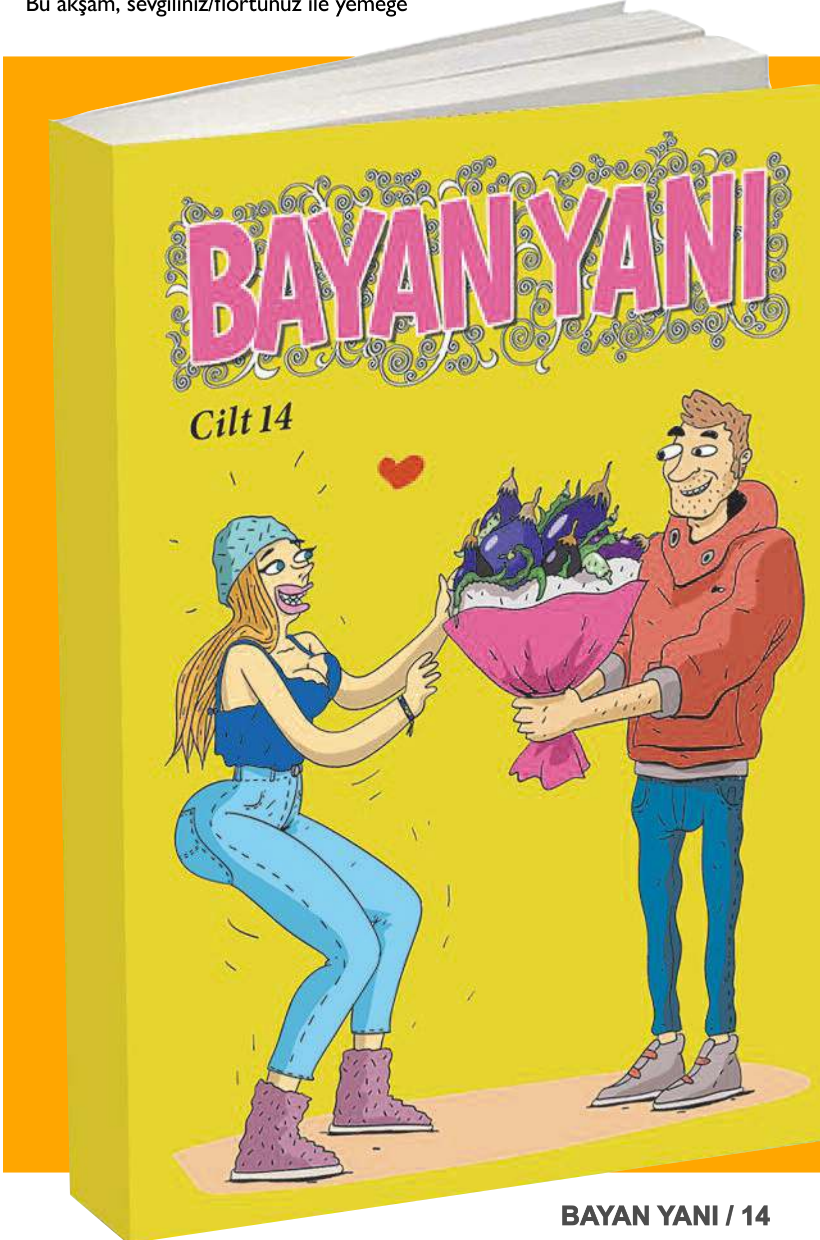
O SEN DEĞİLSİNDİR, ÜZÜLME

Kaç zamandır telefonun ekran ışığı aşırı kısık. Bazen bir şey oluyor, kendime bakasım geliyor, saçım, göz altlarım, rujum aşırı koyu görünüyor. Sonradan fark ettim nedenini. Bir gece "belki mesaj gelmiştir" diye telefonumu elime aldım, o zaman ışığını kısmıştım. Tabi mesaj falan yok. Gerçi kimden mesaj geleceğini bilmeden mesaj bekliyorum. Dünyanın en kısa hüzünlü hikayesidir bu. Bak şimdi, nasıl kendime üzüldüm. Kendimden klonlatsam da biraz kendime bu şekilde moral versem. Neyse, o kısıklık, ışıksızlık oradan kalmış. Telefonlarda ışıksız olmuşum. Ama çok tatlı değil miyim, gecenin bir yarısı güzel ve narin gözlerim sulanmasın diye ışığı kısmışım. BEN'i çok önemsemişim.

Hep derim, önce ben, sonra diğerleri. O yüzden aynadaki SEN'e değil, içindeki SEN'e her zaman öncelik ver. Bence vermelisin. Başkasının fotokopisi olma.

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül vs. Damla

Bayan Yanı Cilt 14

Çok uygun fiyatıyla tüm Türkiye'de. Yaygın olarak gazete bayiilerinde, zincir marketlerde ve D&R'larda.

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

KÖTÜ KIZ VE ÇEVRESİ

Hayvan Öğretileri

ONDÖRT SENE ÖNCE ANKARA'DAN İSTANBUL'A SİNEMATOGRAFİK OLSUN DİYE TRENLE GELMİŞ, HAYDARPAŞA TREN İSTASYONUNUN O GÖRKEMLİ BİNASININ ÖNÜNDE DURMUŞ, AVRUPA YAKASINDAKİ BİR MİZAH DERGİSİNE İŞLERİMİ GÖSTERMEK İÇİN VAPUR BEKLİYORDUM.

VAPURUN DİREĞİNİN TEPESİNDE, İSTANBUL'UN BU BAHAR YAĞMURUNA İNAT, AYAKLARI KAYA KAYA DURMAYA ÇALIŞAN MARTIYI GÖRDÜM.

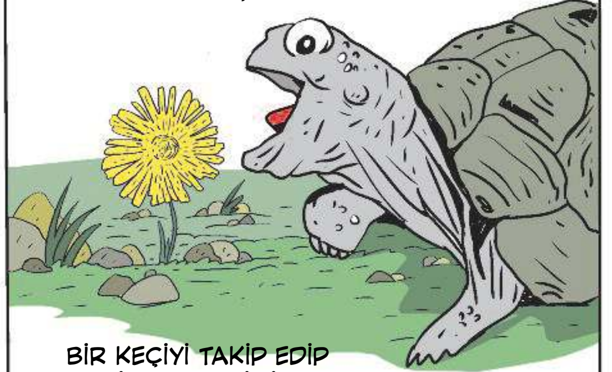

BÖYLESİNE BİR ATRAKSYONU PROFESYONELCE YAPIYOR OLMASI, BENİM YOLUMUN DA BÖYLE KAYGAN OLACAĞININ AMA BÜYÜK ÇABA İLE ORDA DURABİLECEĞİMİN BİR ÖN İZLEMESİ GİBİYDİ.

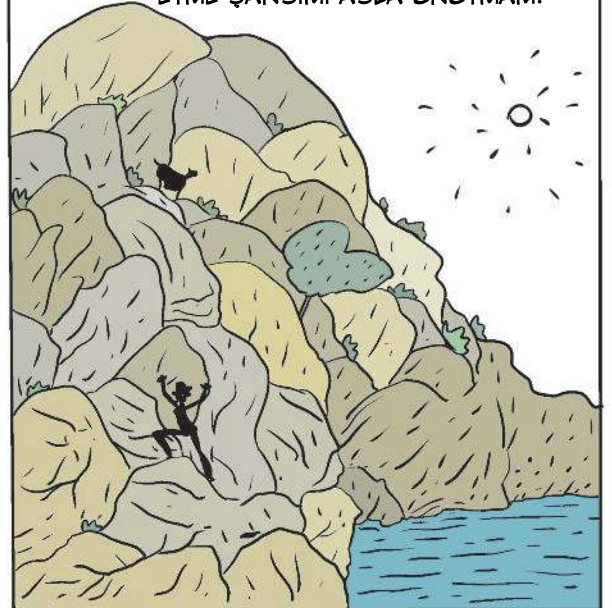
O MARTI İSTANBUL'DA NE KADAR KALDI BİLMİYORUM AMA BEN BİTİŞİK NİZAM BİNA YAŞAMINDAN TİKSİNİP GÜNEYE KAÇTIM AMA İNSANLAR PEŞİMİ BIRAKMADI.

İNŞAAT SESİ SANDIĞIM SESİN BİR KAPLUMBAĞA SEKSİ OLDUĞUNU GÖRMEM GARİP OLDU ARDINDAN DA İNLEMELERİ, SEXLE İLGİLİ ÇOK BÜYÜ ÖĞRETİLER VARDI. BAHÇEDE KARŞILAŞTIĞIM DİĞER BİR KAPLUMBAĞA İSE YEDİĞİ KARAHİNDİBAĞ İLE UZUN YAŞAM SIRRINI VE, ERTESİ GÜN AYNI YERDEN İKİ AYI KARAHİNDİBAĞIN ÇIKMASIYLA, DÜNYADA YOKLUK OLMADIĞINI AMA İNSANIN AÇ KÖPEKLİĞİNİ GÖSTERDİ.

BİR KEÇİYİ TAKİP EDİP YAPABİLECEKLERİMİN SINIRLARINI YOK ETME ŞANSIMI ASLA UNUTMAM.

BETÜL YILMAZ

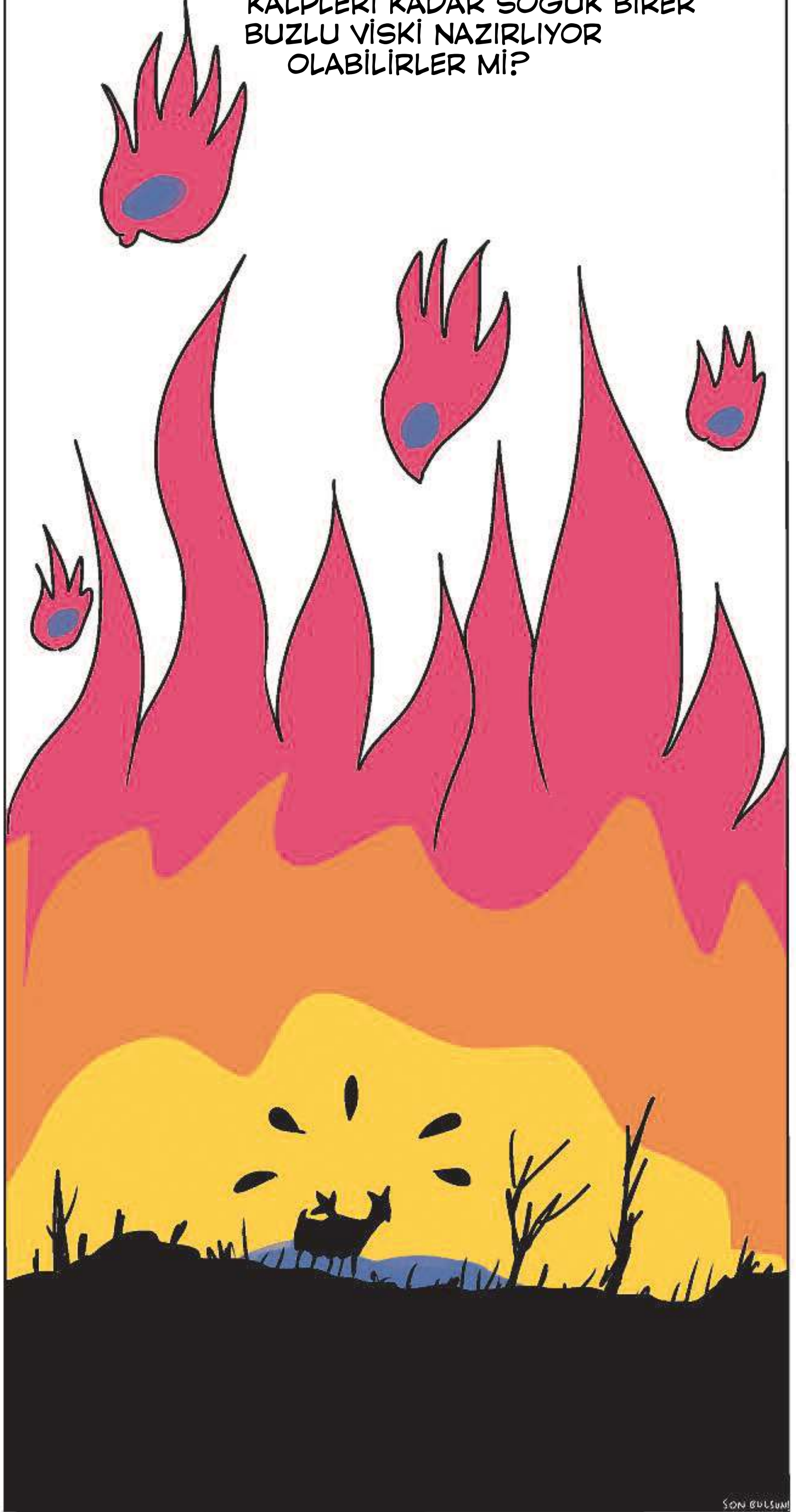

DÜNYA BAŞIMA YIKILMIŞ GİBİ HİSSETTİĞİMDE, ACIMI PAYLAŞAN ONLARCA SOKAK KÖPEĞİNDEN SEVGİNİN VE DOTLUĞUN NASIL BİR MERHEM OLDUĞUNU ÖĞRENMİŞLİĞİM DE OLDU, GÜLEN YÜZLERİNİ GÖRDÜM. AMA SADECE BEN DEĞİL.

400 YIL ÖNCE BİR İNSAN BİR KEKLİĞİN YASINI BU DESENİ YAPARAK TUTTU... ONLARIN DEĞERİNİ BİLDİ, PEKİ YA ŞİMDİ?

AĞAÇLARI KESİP, RANT İÇİN ORMANLARI YAKANLAR DA İNSAN DEĞİL Mİ? ŞİMDİ, O GEYİKLER, KAPLUMBAĞALAR, DOMUZLAR YANARKEN SADECE BİRAZ SICAK OLDUĞUNU DÜŞÜNÜP KLİMALARINI KÖKLEYİP KENDİLERİNE KALPLERİ KADAR SOĞUK BİRER BUZLU VİSKİ NAZIRLIYOR OLABİLİRLER Mİ?

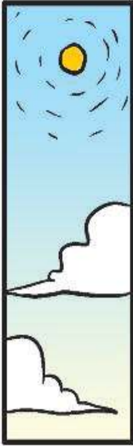
bengisu akyürek

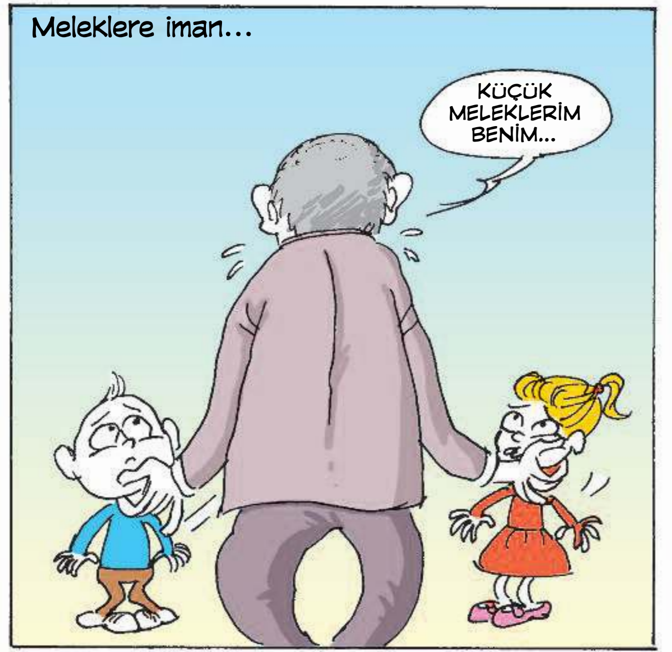

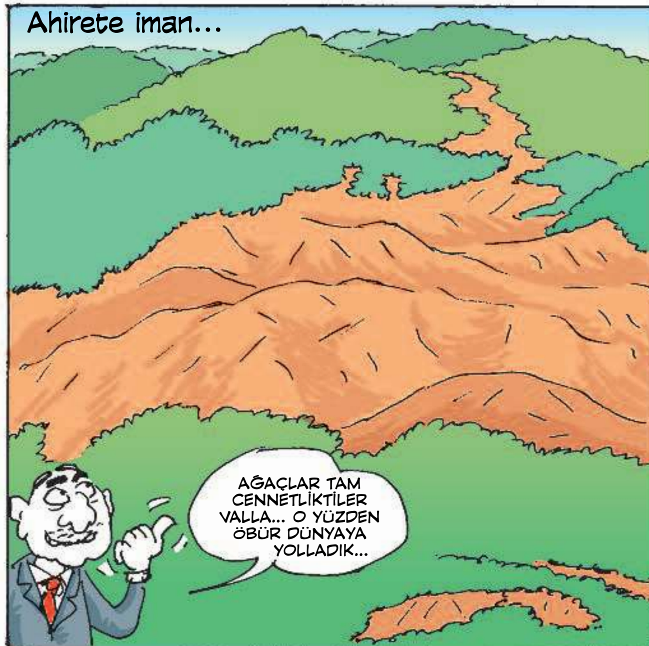
İMANIN (güncellenmiş) ŞARTLARI!..

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• Evliliğim için seçilmiş başka birinin yerine atanmış, 164 bin 550 liralık çerez yiyen kayyım gibiydi EX …

• İlköğretimde,rehberlik dersi öğretmenimizin sunduğu **"ne olmak istiyorsun?"** anketlerine **"Terzi ve Öğretmen"** yazmıştım .. Çok iyi Terzi oldum ve EX tarafından bir öğretmen kadınla çokça aldatıldım…

• Bir dolap, bir örtü bile çok amaçlı olabiliyor mesela … Ama **EX**'lerin tek bir amacı oluyor..

• "Ne kocalar var, **boşandığı karısını öldüren, rahat bırakmayan, döven"** diye giderayak kendini öven **EX**, yani **"boşandığın kadına dayak, cinnet, şiddet serbest de yapmıyorum"** lütufunda bulunurcasına aldatarak gidiyordu, psikolojik şiddet tehdidini şöyle bir savuraraktan…

• Kayyumu gelse kurtaramazdı bu EX evliliği. Sözüm meclisten dışarı ki, hiçbir kayyumun değiştiremeyeceği **EX**'ler vardır…

• Ünlüde yadırganan fazla kiloların, **EX'giller**de, **"kilo mu aldın sen?"** diye bedenime yapıştırılması, her akşam çöp almaya gelen apartman görevlisi adama bile **"kilo almışsın"** demeleri, EX ailesinde bir ünlülük kompleksi olmasının göstergesi, ikimizi de ünlü sınıfından saymalarından mıymış Acaba?

• Daha fazla yalan söylenemesin, daha fazla aldatılamasın diye EX'lerinden boşanan ve daha fazla şiddet görmemek için EX tarafından terkedilmeye çabalayan tek cins kadınlar sanırım…

• **"Yüzme bilmeyenlerin denize girmesi yasaktır"** yazan yerden illâ denize girilmesi gibi, insanlığı bilmeyen **EX**'ler illâki hayatımıza girer, bizi boğar çıkar…

• Tam **"şu dünyaya erkek olarak gelmek vardı"** diyecek oluyoruz, gereksiz **EX**'ler aklımıza geliyor vazgeçiyoruz...

• Dehşet saçan **EX**'ler kötülüğü elden bırakmadınız ki, **"niye kocam, sevgilim, oğlum yok?"** diye üzülelim …

• Kan grubuna göre beslenmede EX diğer 3 kan grubuna ters, 3'ü bir besinde birleşebiliyor, ama EX'in kan grubu daima aykırı ve genelinde de her besin nötr, yani ne zararlı, ne yararlı.. 305 besin maddesi arasında kan grubumuza ortak yararlı besin maddesi neredeyse hiç yok… EX'in beslenme düzeni, beslenme düzensizliğimmiş.. Meğer bu yüzden kolay zayıflayıp, uçmuş… Meğerse evlilik belgeleri için yapılan kan testi vaktinde bu amaç için kullanılmalıymış… Eşe nötr, ilişkiye nötr, doğaya nötr, besinler de EX'e nötr… Herşeye nötr olan EX'in nötrlük damarlarında dolaşan kanında mevcutmuş…

• TV. Yarışmasında, erkek yarışmacı geçen yıl kanserden kaybettiği karısının ardından; **"Değişme imkanım olsaydı, ömrümün yarısını ona verirdim, birlikte yaşayalım"…** diyor. Ne kadar da EX dışı, EX'liği bozan, EX'liğe aykırı sözler bunlar...

Kadın Yanım …

• Kendi hayatımı film şeridini geçirtemiyorum gözlerimin önünden, hep başkalarının hayatının film şeridini geçirebiliyorum…

• **"Hayat devam ediyor"** cümlesi bir coşku cümlesi değil, bir durum bildirme cümlesidir..

• **Altın zincirimi sattım tansiyon ölçme cihazı aldım.** Belli bir yaştan sonra takı anlayışı da değişiyor. Koluna, parmağına tansiyon cihazı takıp git düğüne, güne… Daha bir popüler, daha bir ilgi çekici, daha bir mal canın yongası.

• Merkel, 20 yıldır aynı kıyafetleri giyince formunu koruyor oluyor, ben 25 yıldır aynı kıyafetlerimi giyince nasıl oluyor da fakirliğini koruyan tombik oluyorum Acaba?…

• Hiç ölmeyecekmiş gibi, hiç yaşamamışım meğerse…

Ekran Tepik …

• 7 yaşındakinin rol alması sakıncalı değil ama, 7 yaşın kendi oynadığı diziyi izlemesi sakıncalı..

• Gerçekte orman yokken, sakin orman yürüyüşlü, etrafı bomboş müstakil evler, hiç trafik yok, yollar bomboş, şehrin bir yerinden bir ucuna en az beş dakikada gidilen, şık şıkırdım kıyafetler, tatilli, bol paralı,laylaylom, lüks iş hayatı, aldatmak, cinnet, şiddet, delmeli, deşmeli,kuma herşey serbest dizi filmler varken diyanete göre çizgi filmlerin **"milli ve dini duygulara aykırı"** diye kötü örnek teşkil ediyor olması, işte böyle düşünmek hedef şaşırtmalı kötü bir örnek…

• **Bir Tv. Reklâmda;** Yurt dışındaki tatilden, zorla babadan telefonu alıp, **"Babaanneciğim, seni şimdiden çok özledim, keşke sende gelseydin"** diye babaanneyi görüntülü arayan çocuğa annesi olan, yani kaynanası aranan gelin, **"Anneanneni de ara, bitirme kontörleri"** demediği sürece reklâmın bence hiçbir inandırıcılığı yoktur...

Sanal Tepik …

• Artık kimseyle tanışasım, sanal arkadaş listeme ekleyesim, kalmadı. Her erkek potansiyel bir dehşet kocası olabilir yani...

Devamı 24. sayfada →

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

• Yabancı bir internet sayfasında, "Watch till the end (sonuna kadar izle)" paylaşım yorumu ile 8 dakikalık bir yaşamdan kesit videosu yayınlanmış, doğuştan kolsuz, bacaksız genç bir kız ve anne baba, sevgi dolu aile yaşamları.. Kızımız yemek pişiriyor, makyaj yapıyor, diş fırçalıyor,duş alıyor, saçlarını tarıyor, makinada dikiş dikiyor, fotoğraf çekiyor, köpek bakıyor, kuş bakıyor, kitap yazmış, kitabını tanıtıyor, alkışlanıyor, imzalıyor, vs. başarıları, yani herşey fazlasıyle normal ötesi. Aklınıza gelemeyecek herşey ve kendi başına mükemmel yaşayabilme videosu… Ve herşey normal iken herşeyi anormal hale getiren başka bir Türkçe dil kullanılan sayfanın, aynı videoyu alıp abuk bir yorumlu paylaşımı…**"Allahım yardım et, nasıl da hayata dört elle sarılmış"** oofff yaaa.! **İroninin resmen dibi…** Gölgelerin gücü adına güç bende artık tavrı ile yaşamını sürdüren genç kızımıza bizim denyoların paylaşımı çok acıtıcı. Yahu biz niye, nerede, ne dememiz gerektiğini bilemiyoruz ki? İllâ bilemiyorsan da, aynı yorumu kullan veya **"yorumsuz"** diye bir yorum var mesela…. _

• Minik şemşiye ile havaya uçan, sinemanın katlanan koltuklarının arasına düşen zayıflıkta iken kimseye şişman demek aklıma bile gelmedi. Sanırım birine fazla kilolu demek için şişkoluğu bilmek, fazla kilodan muzdarip bir kompleks yaşamış olmak lâzım. Fazla kiloyu verdikden sonra da havalara uçarak, kilolulara hava atıyor. **"Bakın ben zayıfım"** demek istediği için ötekine şişko diyor aslında.Yani biz şişko değiliz o zayıf…

•**"Şişman ama çok güzel, çok sevimli, çok iyi"** diye de sevdiğinin utandığı kilolarını cümle içinde inceltmeye çalışan, daha feci incitme kompleksi var mesela bir de…

• Fazla kiloya gösterilen şu linç tepkisini, aşırı dehşet şiddetlerine gösteremeyelim, ters tepiyor zira..

PAPARAZZİYE GÜN – DEMLİK …

KAMUSAL KİLO …

• **Sağlık Tepik …** Acile gitmişim, tansiyon 18, şiddetli ağrı, Doktor **"tombik"** dedi. Ama, doktor hanıma **"kuru kakırdak"** demiyorum. Tombikin, obez falan gibi tıbbi bir terimi yok muydu Acaba?

• Kilo almak dert değil, **"kilo mu aldın sen?"** denmesi büyük dert…

• Kilo başına konuşur gibi, kilo meselesini bitiremediler.Bir kadın anne olmuş, mevzu fazlacıları kilosu ne kadar?da takılı. Doğan çocuğunu kutla, farzen kilodan şikayet etse, **"kilo verilmek için alınır, normal"** diyerek kiloyu kessen ne olur Acaba?..

• **Kilolu hali sosyal medyaya düştü**. Sanki cemre düştü der gibi ünlünün kiloları kamunun derdi olmuş … Ünsüzün kilo alması ayıp, ünlünün kilo alması çok daha ayıpmış gibi...

DEHŞET ÖTESİ EX'LER…

Hayatım, hayat arkadaşım dediğin erkek hayatını alıyor. Bıçaklar utanmıştır o bedenlere saplanıyor olmaktan…

Haber sayfalarını tıkladıkça şiddet fışkırıyor. ***Z. T. 7 yaşındaki oğlunu okuluna götürürken ayrılmak istediği erkek arkadaşı tarafından kurşunlandı. Yaralanan kadın çok korkan oğluna su içirdikten sonra öldü…***

Kadın son nefesine kadar anneliğini sürdürüyor.. Ya sonra, ne yapacak senden sonra?

Bir koca dehşeti daha. Karısını öldürüp, parçalara ayırıp, kıyma makinasında çekip şehrin çeşitli yerlerine atmış ..Bir ev işi istesen bu kadar itina ile yapar mı Acaba?

Başka bir dehşet daha… Boşanma davası açan ve yeni doğum yapan eşini hastanede bütün ailesinin yanında, 7 yerinden bıçakladı, kadın yoğun bakımda, artık pess desek ne ki Acaba?

Eş zamanlı başka bir erkek şiddetinde; sosyal sayfasında "Üzülme Allah bizimledir", "can arkadaşım öldü, üzgün hissediyor" diye paylaşımlar yapan biri, yanında bıçakla dolaşıyor ve çocukların gözleri önünde annesini bıçaklıyor, 13-11 yaşlarında oğullarını alıp anasının evine giderken, sonrasında "annemsiz uyuyamam, doktorlara çok para verin annemi iyileştirsinler" diyen, annesinin başında yalnız bıraktığı 9 yaşındaki kızına da, "yardım isteme, ananız öldü" diyor. Ve hepsinde sebep dedikleri ifade "bana bağırdı, hakaret edince dayanamadım"... Sosyal sayfasını küfür ve bedduaya boğmuşlar, bilgisayar delete tuşuyla hepsini bıçaklar artık... Bir de karısının paylaşımında çocuklarının fotoğrafına "kuzucuklar" diye yorum atmış. Tamam, Sanal alem diyelim, ama fotoğraftaki çocuklar gerçek çocukların beee koca kafalı adam.

Hangi medya organına baksam başka bir dehşet.. Seri dehşet gibi, sanki koca kafalı cani katil hep aynı koca gibi...

Son sözü "Ölmek İstemiyorum" oldu, kızının "Anne Gitme" feryatları yükseldi... Spiker ağlayarak sunamıyor haberi... İşte O çocuk o gün aniden büyümek zorunda kaldı, nefreti, can acısını tanıdı, kim teselli edebilecek. Velilerinin ikisini de feci şekilde kaybetti.. Babam annemi seviyor, babam annem ayrıldılar gibi anıları olmalıydı o çocuğun, babam annemi öldürdü diye değil...

"Anne lütfen ölme" diyen kızçesini hiç kırmak ister miydi? Ama ne canice ki, elinde olamayan sebepten, bindiği takside annesinin kanına,"hayvan kestim" diyen, "bekle gelip seni de öldüreceğim" diye kız babası olduğunu hiçe sayarak dedesini tehdit eden baba denen katil, babası yani annesinden sonra kalması gereken ebeveyni tarafından, koca dünyasında yalnız bırakıyorsun kızını... Birkaç yıl sonra kızının karşısına çıkıp anneyi suçlayarak, bahanevi sebeplerle kendini sıfırlayacak, Bergen'de olduğu gibi, rahat rahat dolaşacak, yeni suçlara yelken açacak...

Bu dehşette, Empatinin 10 yaşına, 38 yaşına da insem kadın kaybı çıkıyor empatime...

Erkekler ecelin elinden ölmeye bıraksalar da, kadınların son sözleri kelime-i şehadet veya başka şeyler olabilsin...

Her türlü şiddeti uygula, "benden boşanırsan seni öldürürüm" de ve daima yanında bıçakla dolaş, karşılaştıkça çocuklarının, ailesinin yanında, bahaneler uydurarak karına sapla bıçağı. Erkek profili bu maalesef… Bu nasıl boşanmak istememek Acaba? Böyle biriyle nasıl yaşanamayacağını ispatlamaktan başka bir şey olamaz ki...

Arka ceplerinde bıçakla gezinen dehşet saçıcıları, insan yanında cüzdan, yara bandı, mendil, tükenmez kalem, dolu akbil, şarj aleti taşır. Hiç kimse "yanında fazla bıçağı olan var mı Acaba?" diye sormaz ki, istemez ki..

Bunları yazmak hiç bir şey ifade etmiyor. Çünkü canilerde sosyal sayfalarında acıklı, vicdanlı, kınamalı, inançlı paylaşımlarla sosyalleşiyorlar. Ve bu ana geçebiliyorlar bir hamlede.. Zaten sayılı gün yaşamı ziyan etmenin anlamı yok ki? Muhakkak ki hepimiz öleceğiz, niye birilerini annesiz, evlatsız, kardeşsiz bırakalım ki, niye birini öldürelim ki Acaba? Biri yapıyorsa ben yapmayayım değil, ben de yaparım gibi, her dehşet diğer dehşet saçana cesaret oluyor daima... Sanki biri bir diğer dehşete atanmış kayyım gibi...

feyhan güver

Katina Karanikola

OOOOO MASTİKA MASTİHA...

Mastihanın (sakız) vatanı Xios'tan Kalimeralar, Kalimehabalar... Senenin on ayı adama tapıyorum, Temmuz ayında karabasanlar basmaya başlıyor, Ağustos'ta ada ve evim kalabalıklaştıkça tuhaf bir gerilim gidip geliyor…Bu sene psikopat olmaya çeyrek kala sevgili Floksimi emin ellere, evimi tam tersi, deli dolu genç yeğenlerime ve arkadaşlarına bırakıp, komşu adalara zıp zıp zıplıyorum. Ooooo Mastika mastiha... Döndüğümde evimi ne vaziyete bulacağım önemli değil yerinde dursun yeter... Mastika mastiha...

Mastiha bildiğimiz, çiğnediğimiz sakız. Bir çeşit aromalı reçine. Sakız adasında sakız ağaçların altında, eşsiz aromalar arasında, uzo içerek yazmak, saçmalamak, arkada bıraktıklarımı unutmak ayrı bir keyif. Xios'a bir çok kez gelmeme rağmen mastihanın hasat dönemine hiç rast gelmemiştim. Oldukça ilginç. Mastiha adanın önemli gelir kaynağı zira dünyanın başka hiçbir yerinde yetiştirilemiyor. İnatla, milyonlarca yıldır sadece ve sadece Hios'un güneyinde mastihohoria (sakız köyleri) dedikleri orta çağdan kalan ve tek taşı değişmeyen köylerdeki ağaçlar ürün veriyor. Hiç kolay değil mastihanın hasadı, aylarca sürüyor ve karınca gibi çalışan kadınların emeği çok fazla. Ön çalışmalar Haziran ayında ağaçların altı temizlenerek başlıyor. İyice süpürülüp pakladıktan sonra elenmiş, özel beyaz bir toprak seriliyor sakız ağaçlarının altına. Temmuz ayında ağaçların gövdesine ve kalın dallarına özel aletlerle "kendima" (nakış) dedikleri göz yaşı çentiği açıyorlar. Kabuğa açılan yaralardan mastiha ağaçları kutsal, su kadar berrak gözyaşlarını beyaz toprağın üzerine döküyorlar. Etrafa baş döndürücü aroma ve neşe saçan sevinç gözyaşları. Beyaz toprağın üzerinde bekletilen damlalar on beş, yirmi gün de sertleşiyor. Daha fazla verim için haftada bir yeni çentikler açılıyor. Kuruyan reçineyi cıvıklanmasın diye güneş doğmadan topluyor kadınlar. Saf sabun ve bol suyla yıkadıktan sonra kurumaları için serin, kuru yerlerde seriyorlar. Sonrasında günlerce, hata dediklerine göre kış boyu bütün aile fertleri sabırla tek tek elden geçirip ince uçlu bıçakla temizliyorlar, büyüklüğüne göre özenle ayırıp bin dokuz yüz otuz sekizde kurulmuş "Sakız Birliği'ne" teslim ediyorlar. Üreticilerin mastiha satmaları yasak. Yurt içine ve dışına kooperatif pazarlıyor. İlaç ve kozmetik sanayisinde kullanılan sakıza sürekli artan talep varmış.. Osmanlı döneminde sakız sayesinde ada vergiden muaf tutulmuş Mastihohorialar özyönetim kazanmış. Sakız vergisi tahsildarı "Sakız- Emini" yılda bir kez

"içten"

fatima yıldız erkan

fatimayildizerkan@gmail.com @fatimayildiz

adaya gelir sakız vergisini toplarmış. Birinci sınıf mastiha Sultan'ın haremdeki hatunlarına gidermiş. Düşük kalite ise Kahire'deki Mısır hanedanlığına..

Adada bulunan yaprak fosillerinden altı milyon yıldır sakızın bu adada var olduğu biliniyor. Müzelere doymayan Xioslular bir de sakız müzesi kurdular. Bildiğimiz müze anlayışından çok uzak, oldukça etkileyici tam gün gezmekten acayip keyif aldığım kadar bir o kadar da kıskandığım on iki bin metrekarelik bir mahalle. Beş bin metre karesinde sakız ağaçları ekili. Şu dönemde müzeyi gezenler gövdelerden akan gözyaşları görebiliyor. Binanın sergi salonlarında sakız ağaçların tarihi, günümüze kadar kullanılan araçlar sergileniyor, her dönemin teknikleri slayt gösterisiyle anlatılıyor. Binanın girişinde cafe, sakızlı ürün satış yerleri... "Arap yağı bulunca kıçına sürermiş" misali sakızlı börekler, çörekler, likörler, uzolar, sabunlar, kremler, köfteler, patlıcanlar... Suyunu çıkarttılar... Şişelerde satıyorlar. Sakızlı kahve iğrenç ama buz gibi mastihalı uzo fena değil... Oooo Mastika mastiha... Siz sevgili okuyucularıma kadeh kaldırıyorum. Stin igia sas koritçia. (Sağlığınıza kızlar.)

Ramize Erer

Yılmaz Güney'e "Çirkin Kral" diyorlardı. Bakıyordum bakıyordum, çirkin gelmiyordu. Yani tamam güzel de gelmiyordu ama çirkin demek de ne bileyim… Kraldı ama. Hemfikirdik bunda. Umutsuzlar'da Kabadayı Fırat olarak Balerin Çiğdem'e yani Filiz Akın'a baktığı gibi baktığı için bile kral diyebilirdik ona. Sonra üzüldüm.

Aynısı Müslüm Gürses'te de olmuştu. Hayatındaki kadına fiziksel ve psikolojik şiddet uyguladığını öğrenince konduramamıştım bir süre. Beğendiği aktöre toz konduramayacak kadar Türk kadınıydım işte. Bu işte bir yanlışlık olmalıydı. Filiz Akın'ın haberi var mıydı peki? Ben bu kadar üzüldüysem o kahrolmuştur. Bana değil ona bakıldı sonuçta. Bakmak da ne bakmak ama! Neyse neredeyse affedeceğim, bu bahsi kapatalım.

Küçük travmamı çabucak atlattım ve şiddete karşı gösterdiğim topyekün tavra, hayattaki başarılarını ve aramızdan göçüp gitmiş olmalarını da hesaba katarak, onları da ekledim. Ama sordum kendime; biz neden böyleyiz? Neden torpilimiz işliyor sevdiklerimize karşı? Neden ihanet abimizdense yengemizisuçlayabiliyor, taciz sevdiğimiz şarkıcıdansa mağduru komploculukla suçlayabiliyor, komşumuzun dayak yiyen karısının ne yapıp da hak ettiğini düşünebiliyoruz? Neden "ama"lı bizim insan hakları savunuculuğumuz, biz neden şartsız şurtsuz duramıyoruz karşısında haksızlıkların? Filiz Akın olsak bile yakışık almazken e biz Filiz Akın bile değiliz. Neden bir yanımız savunuyor erkeği ve neden kadına düşmanız bir film değilken bu içine doğduğumuz? Kadın için "ateş olmayan yerden duman çıkmaz" atasözüne sığınarak verilen peşin hükümler, iş erkeğe gelince neden hükümsüz?

Oysa Çiğdem'in yokluğunda ateş etmişti Fırat, öfkeliydi. Ve bir filmde bir silah görürseniz o mutlaka ateşlenirdi. Böyle değil miydi o teori? Evet kafamız karışık. Duracağımız ve olacağımız yeri bulamıyor. Gerçekle gerçek olmayanı ayıramıyoruz. Ama beyan esastır. Aslında beyan, en kraldır. Belki çirkindir ama yine de kraldır.

Not: Yılmaz Güney'in anısına, en insani dertlerimle ve saygıyla...

Tehlikeli İlişkiler

BAYAN YANI

2019-09
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Müessese Müdürü
Ali Yavuz
Abonelik Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy

TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş (0212) 249 91 13

Organik Kız Kurusu

Ölmek İstemiyoruz

Aklımdan çıkmıyor, Emine Bulut, kendisinin ve kızının çaresizliği, katil kocasının cinayet sonrası mekandan kibirli çıkışı... Bir kadının (daha) kocasının şiddeti sonucu hayatını kaybettiğine toplum olarak tanıklık ettiğimizden beri hepimiz bir travma yaşıyoruz. Emine öldü, hem de yaşamak istediğini haykırırken... Aslında Türkiye'de kadınlara yönelik şiddet alışık olduğumuz bir durum, sadece 2019 yılında Anıt Sayacı internet sitesinin tespit ettiği kadarıyla 221 kadın erkek şiddeti yüzünden hayatlarını kaybetti. Bianet'in verilerine göre 2014-2018 yılları arasında erkekler en az 1371 kadın öldürdü, 2075 kadını da yaraladı. Tıpkı Emine gibi, bu ülkede yaşayan diğer kadınlar da ölmek istemiyor, sistemden eşit hakları olan bir birey olarak yararlanmak, görünmez emeklerini değerli kılmak, kısıtlamalar olmadan istediği işi yapmak, eğitim almak, istediği kıyafeti giymek ve eğer kendisi isterse uygun bir partner ile şiddetten uzak bir yaşam sürmek istiyor.

Kadınlara yönelik şiddet, iyi kadın, kötü kadın, hak eden kadın gibi mitleri ve sorgulamaları da eril sistemde beraberinde getirir. Kadın şiddet gördü, çok üzüldük ama bakın ne giyiyordu, kimlerle yalnız kalıyordu, kocasına nasıl saygısızlık ediyordu, çocuklarını nasıl ihmal ediyordu gibi bir alt metin ile sunulur bu haberler bize. Kadınlara yönelik şiddette bile faili değil mağduru suçlar eril sistem ve bu yüzden iyi hal indirimleriyle, mağdurun özel hayatını tartışmaya açarak kadını tekrar tekrar suçlar ve katleder. Alkol almış bir erkek tecavüz suçundan beraat edebilirken, alkol almış bir kadın tecavüz edilmeyi hak etmiş olabilir bu bakış açısına göre. Kısıtlamalar, haklar, ayrıcalıklar ve ayrımcılık kadın ve erkek için aynı işlemez.

Oysa ki, kadınlara yönelik şiddet politiktir ve tüm kadınlar dezavantajlıdır. Dünya Sağlık Örgütünün 2013 yılında yaptığı bir araştırmanın verilerine göre dünyada her üç kadından biri fiziksel veya cinsel şiddete uğramış. Şiddeti uygulayanlar da kadınların en yakınlarında olanlar, Birleşmiş Milletlerin 2017 raporuna göre kasten öldürülen kadınların yarısını yakın partnerleri veya ailelerinden bir öldürmüş, bu rakam kasten öldürülen erkeklerde %6. Şiddete eğilim düşük eğitim seviyesi, ailede şiddet geçmişi, çocukluk travmaları, eril bakış açısının yaygınlığı ve kadınları ikincil statüde gören kültürel değerlerin olduğu yerlerde daha fazla görülmekte.

Kadınlara yönelik şiddeti önlemek ve durdurmak için bu şiddetin köküne inmek gerekir. Bu da toplumsal cinsiyet rollerini, kadınları ikinci sınıf veya "emanet" olarak görmemizi sağlayan bakış açısıyla mücadele etmemiz demektir. Ders kitaplarında bulunan kadın ve kız çocuklarının görüntülerinden, medyada karşımıza çıkan kadın ve erkeklik kalıplarına kadar yapısal bir değişim şarttır. Kadınlara yönelik şiddet bitsin istiyor ama sürekli kadınların şiddet gördüğü dizileri çekirdek çitleyerek izliyorsanız gerçek bir değişim olması mümkün değildir. Yok başroldeki oyuncu çok yakışıklıymış, yok büyük bir aşk hikayesiymiş diye kadınları zavallı, sürekli beyaz atlı prens tarafından kurtarılmayı bekleyen, yeri geldiğinde de ince ayar verilerek davranışlarına müdahale edilen, cinsellikten uzak bireyler olarak tanımlayan programlardan uzak durarak ilk adımı atabiliriz...

Kendi kişisel, tüketici ve medya davranışlarımıza ve önyargılarımıza dikkat etmek ilk adım ise ikinci adım da kadınların haklarını açık bir şekilde belirten yasalara ve uluslararası sözleşmelere sahip çıkmak olmalıdır. Türkiye'nin imza attığı Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) ve İstanbul Sözleşmesi bu anlamda ülkemizde kadınların çok önemli ve hayati haklarını koruma altına almış ve devleti de kadınların hayatlarını korumakta taraf haline getirmiştir. 2014 yılında yürürlüğe giren ve son günlerde muhafazakar basında saldırı altında olan İstanbul Sözleşmesi kadınlara yönelik şiddet ile ilgili en kapsamlı sözleşmedir. Türkiye bu sözleşmeyi imzalayarak bu konuda en kapsamlı yasalara sahip ülkelerden biri haline gelmiştir ama sözleşmenin denetlemesini yapan son GREVIO raporuna göre Türkiye uygulamada çok zayıf kalmaktadır. Eğer İstanbul Sözleşmesi uygulansa, tehdit altında olan daha fazla kadının hayatı kurtulur, toplumda da bu tür şiddetin önünü açan kalıplar ve bakış açılarıyla mücadele etmek için önleyici yapısal değişiklikler hayata geçirilerek gerçek eşitliğin sağlandığı toplumsal bir dönüşüm yaşanılır.

Bırakın kadınlara yönelik şiddeti yok etmek için bu sözleşmelere sahip çıkmayı, son dönemde kadınların kazanılmış haklarını ellerinden almaya çalışan bir lobi oluştu, bazı kadınlar da farkında olmadan, bazen de bilerek bu gruplara destek vermekte. Önümüzdeki dönem Meclis'te ilk sorgulanacak kadın haklarından biri 2002 yılında yürürlüğe giren Medeni Kanun'da bulunan süresiz nafaka hakkı. Genelde kadınların talep ettiği bu yoksulluk nafakasının sorgulanmasıyla sürekli evliliğe yönlendirilen, eğitim hayatı kısa kesilen, çocuk yetiştirmek için iş hayatlarından vazgeçmiş kadınlara emeklerinin değersiz olduğu söylenmekte. Süresiz nafaka hakkını sorgulayanlar, kadın istihdamını ve eğitimini geliştiren eylem planlarını maalesef sorgulamamaktadır. Kadınların eşit birey olarak istihdam haklarını geliştirmeden yoksulluk nafakasını kısıtlamak sadece şiddet gören ama boşanamayan kadın sayısını arttırır. Nafaka hakkıyla ilgili yasal değişimler bu yüzden kadın hakları için çok önemlidir.

Emine'nin yaşadıkları tıpkı ondan önce katledilen Münevver, Özgecan, Ayşe Paşalı, Değer Deniz, Hande Kader ve daha nice kadın gibi bizleri derinden sarstı. Yaşamını erkek şiddetine kaybeden tüm kız kardeşlerimiz için bizim yapabileceğimiz en doğru hareket onların ölümlerine sebep veren şiddeti ortadan kaldıracak bir hayat yaşamaktır. Bu da toplumumuzda kadınları ikinci sınıf vatandaş haline getiren tüm kısıtlamalara karşı bir dayanışma halinde mücadele etmemizi gerektirir.

Ölmek istemiyoruz, daha da ötesi başkaları tarafından tayin edilen hayatlar da yaşamak istemiyoruz. Kadınların hayatı emanet değildir, kendilerine aittir.

Hizmet

feyhan güver

Yankılarda yaşamak...

Kara bulutların içinde
Fırtınanın öfkesinde
Hırçın şimşekler
Kulaklarımda yankılanan…
Yankılarda yaşayamamak
Yankılarla yaşamak
Öylesine korkutucu ki…

Sürekli çakan şimşekler
Karanlığı delercesine
Sığınmaya çalışmak
Kaçan aydınlıklara
Hep bir şeyler eksikmiş gibi…

Çaresiz ve yoksun
Ve kırık ve güvensiz

Yıldırımlar çarpmış gibi beynim
Uyuşuk, karmaşık, düğüm düğüm
Aydınlık gözlerimi yaktıkça
Toprağın altına gömülüyor bedenim
Ha oldu ha olacak
Ha şimdi ha sonra
Savrulup gideceğim nasıl olsa
Unutulmuşlar mezarlığına

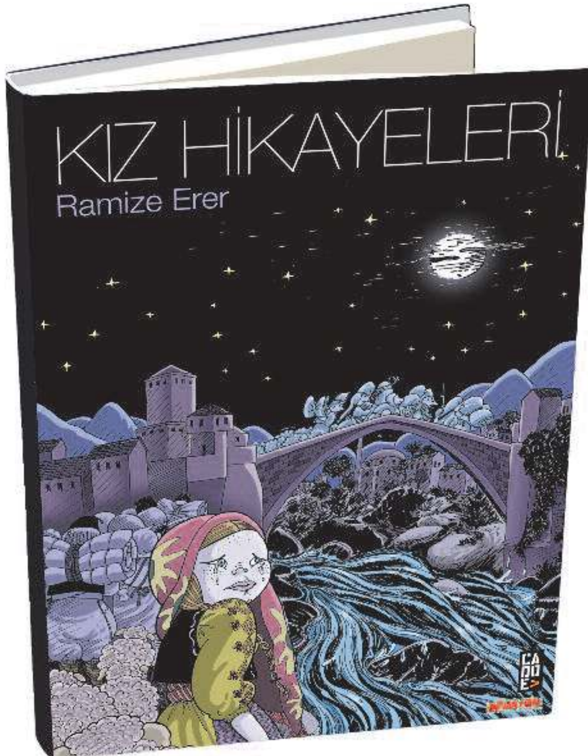
Karların altında donmuş bedenim
Güneşin altında üşürken
Isıtılmayı özlemek
Sessizliğin ağırlığında
Bulunmak isterken
Daha daha daha da
Saklanmak
İçin içine kaçtıkça
İçin içini suçladıkça
İçin için
İçinde…

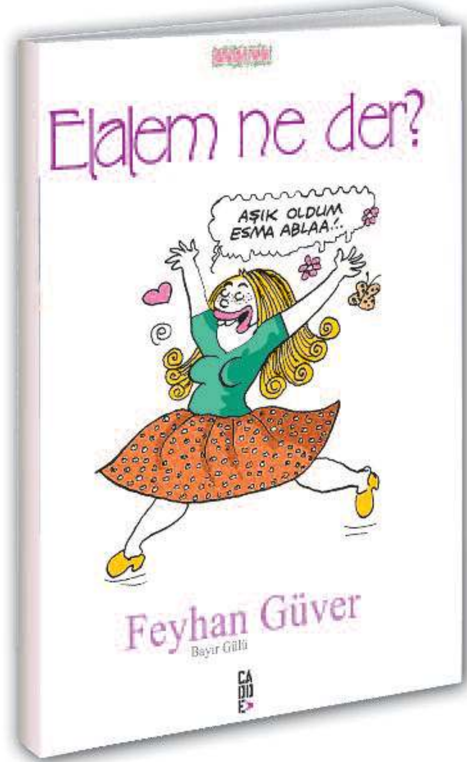
Işıklara yabancılaşmak
Işıkların gölgelerinde
Rengarenk fotoğraflar
Kadınlar, adamlar
Kahkahalar
Mükemmel hayatlar
Kameralardan fırlayan
Görün beni çığlıkları
Görünürler dünyasında saklanmaya
çalışmak
Bulunmak istermiş gibi yaparken
Daha daha daha…
Görünmez olmak
Kaybolmuş bir mektup gibi
Oradan oraya gönderilen
Okundukça anlamını yitiren
Okundukça yok olmak isteyen
Elden ele gezindikçe
Kirlendiğini hisseden
Kaybolmuş bir mektup gibi
Kendini yitiren
Kendi sözcüklerinde yiten…
İlk üzüntü, ilk hüzün
Yüklüklerin karanlıklarında
Korkuyla karışık, yitişlerde…
Kayıp oldukça
Kayıplara karıştıkça
Kayıp, kayıp olan...
Ezilen...
İncinen...

Eskiden gülümserdim
Yalandan olduğunu bilmeden
Gerçek ve yalan birbirine girmişken

Kefaret yok
Kurtuluş yok
Acıların bir kısmı tenimde kalacak
Süregiden dalgaların yankısında
Kimi zaman her şey sussa da
Kimi zaman sessizce
Kimi zaman sinsice
Yankılanan…
Yankılarla yaşamak
Yankılarla yaşamaya çalışmak
Öylesine korkutucu ki…

Gazete bayiileri ve zincir marketlerde

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

TEK BAŞINAYDI EMİNE

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Emine yanıldı, maalesef yanıldı. Emine hayal bile edemedi. Bir insanla evlendiğini düşünmüştü, ama öyle değildi.

Emine, bir insan olarak doğmuş ama insan olarak büyümeyi başaramamış biriyle evlendiğini anladığında yolunu ayırdı ama ayrı yollarda gitmek kurtuluş değildi.

Emine, maalesef insan olarak büyümeyi başaramamış yaratıktan insana özgü tavırlar göremezdi, görmedi de.

Emine'nin tek kazancı biricik kızıydı. Emine, biricik kızının insan olarak büyümeyi başaramamış babasından korkuyordu, korkmamak mümkün değildi zaten.

Emine, biricik kızı için insan olarak büyümeyi başaramamış baba ile görüşmek zorundaydı.

Emine, biricik kızını yanından ayıramazdı, onun için her riske girebilirdi, insan olarak büyümeyi başaramamış baba ile dahi…

Emine, riski minimize etmek için biricik kızının insan olarak büyümeyi başaramamış babası ile kalabalıkta görüşmeli ve kızı için ne gerekiyor ise yapmalıydı.

Emine, bilemedi-düşünemedi-hayal bile etmedi; insanlık da ölmüştü…

Emine, kalabalıkta bile yalnızdı, etrafı korkan insanlarla belki de insan olarak büyümeyi başaramamış kızının babasına benzeyenlerle doluydu, evet evet aynen öyleydi, onu gören gözler korktu, korktular, korkaktılar.

Olan oldu, olmaması gerekiyordu ama oldu.

Emine öldü.

Emine ÖLDÜRÜLDÜ!!!

Emine insan olarak büyümeyi başaramamış baba tarafından kızının gözleri önünde öldürüldü.

Tek başınaydı Emine…

Emine'yi koruyamadı insanlık.

Emine'ye kol kanat geremedi olayı izleyen gözler.

Emine'nin yerine koyamadı olayı izleyen gözlerin sahipleri…

Ve…

Emine insan olarak büyümeyi başaramamış babadan farkı kalmamışlar yüzünden öldü. O anları görenlerin dudakları hareket edemez miydi, çay taşıyan elleri telefon tuşuna basamaz mıydı? En basitinden ve en kolayından. Kimseye de zarar gelmezdi, Emine yaşardı, belki o güne dek hukuktan umduğunu o gün bulabilirdi, devlet koruyabilirdi onu o gün ve ölmezdi.

EMİNE'Yİ KORUYAMADI İNSANLIK

Emine öldü: Koruyamadık, kollayamadık, kucaklayamadık sadece seyrettik… Daha önceleri de yapmıştık biz bunu, daha önce de Emineler ölmüştü.

Söyleyin şimdi, ben de sizinle birlikte söyleyeyim: Bizlerin; yani Emine için üzülenlerin, ah vah edenlerin, kahrolanların insan olarak büyümeyi başaramamış babadan ne farkımız var?

Acımasız oldu, farkındayım ama artık kendimize karşı acımasız olmalıyız ki biri daha ölmesin.

Ve…

Aslında çok farkımız var.

Başka Emineler için çok fazla farkımız olmalı. Hayatın bir kenarından seyretmek yerine en ortaya geçip başka Emineler için ses, nefes, el, kol dahası YÜREK olmalıyız.

BELGESEL

@merycim

"Mavi Manakinler"

MERYEM ÇİMEN KIVILCIM

NETFLİX'te Hırsız da Gorkuyor!

Meryem Koç

Beşiktaş'da Loşbahçe sokakta bir apartmanda oturuyorum. Yan dairede Hasan abi'yle karısı Nursel abla, alt katımda Awab Alsaati, onun yanında Aydın ve Ebru, Awab Alsaati'nin alt katında da Sevim teyze oturuyor.

İki hafta önce apartmanımıza hırsız girdi, Suriyeli bir paşanın torunu olan Awab Alsaati'nin evinden bir Mac Pro ve bir I-Phone aşırdılar. Çok kıymet verdiği paşa dedesinin fotoğrafına ve aile tablosuna dokunmamışlardı. Polisi çağırdık hemen; iki memur geldi. Awab Alsaati'nin Türkçesi yok, o olayı ingilizce anlattıkça ben de polise türkçesini anlattım. Polisler beni yormadılar çeviride, çünkü her cümleye cevap olarak "locke the door- gapıyyı kitleyin" deyip kafalarını salladılar, sonra birbirlerine bakıp kendi dediklerini onaylayarak kapı kilitlemenin öneminden bahsettiler. Yüzlerinde sizi anlıyoruz fakat şu an ulaşılamıyoruz ifadesi vardı konuşurlarken. Parmak izi alsınlar diye ısrar ettim, koltuklarınız kirlenir ev mahvolur, temizlenmez dediler. Ben şaşırdım, Awab Alsaati'ye tercüme ettim o da şaşırdı. Psikolojik danışmanlık ve desteklerini verip ayrıldılar apartmanımızdan. İnce ince bir kar yağmaya başladı o gün, pencereden dışarıyı seyrettik.

O ince ince yağan karlı günden sonra ben, Awab Alsaati, Hasan abi, Sevim teyze, Aydınla Ebru hırsızdan başka şey düşünemez olduk. Hepimizin içine bir kurt düştü; ya geri gelirlerse Hasan abi Beşiktaş maçlarından başka bir şey düşünmeyen bir adam. Her maçın ertesi gününde mutlaka beni kapıda tutar maçı sorardı. İlk zamanlar kem küm eder, zorlanırdım ona cevap verirken, karısı Nursel abla "Hasan gir içeri, rahat bırak kızı!" diye bağırırdı içerden. Bir müddet sonra Hasan abiden kurtuluş olmadığını anlayınca maç skorlarını takip ettim, en azından golü kim atmış kaçıncı yarıda atmış biliyordum, sonraları atan kimdir, nerelidir, pası kim attı, kim kaçırdı topu ,hangi kaleci golü geri savurdu, hangisi gol yedi, hakeme yan bakanlar, direkten dönenler falan derken ben de Beşiktaş'lı oldum. Hiç fikrim yoksa dahi o gün "Hakem neydi ya" deyip onu savuşturup kurtulmayı öğrendim.

Fakat hırsızlık olayından sonra Hasan abi'ye bir şeyler oldu, Beşiktaş'ı unuttu adamcağız. En ufak sese apartman merdivenlerine atlayıp "Geldiler! Geldiler!" diye bağırmaya başlıyor. Arkadaşlarla eğlendiğim bir gece sabaha doğru eve döndüm. Apartman kapısından içeri girdim, birkaç adım attım henüz merdivenlere varmamıştım ki Hasan abilerin kapısı hışımla açıldı, Hasan abi yukardan bağırmaya başladı: "Kimsin!..Kim o!..Silahım var,!..Kim o! Sakın kımıldayım deme, sıkarım, çık git ulan, çık!, Polis geliyor!". Korkudan olduğum yere mıhlandım, cevap vermek istedim fakat nutkum tutuldu, sadece apartmandan dışarı atabildim kendimi. Yarım saat sokağın başında dikildim, Ebru'yu aradım fakat cevap vermedi. Sonra sessiz adımlarla tekrar apartmana yöneldim, hayalet gibi çıktım merdivenleri.

.Hasan abi ertesi gün iş dönüşü kapı önünde yolumu kesti, dün gece geldiler dedi duydun mu esrarengiz bir yüz ifadesiyle, dedim uyuyordum duymadım abi, silahım var sıkarım dedim gittiler dedi. Daha sıkıyorsa gelsinler bakalım, dedi merdivenlerden aşağıyı gözleriyle işaret ederek.

Hasan abi çok geceler merdiven parmaklıklarına yapışıp "geldiler" diye bağırmayı alışkanlık edindi artık. Hırsızı dert etmeyi bıraktık, geceleri huzurumuz kalmadı artık, uyuyamaz olduk. Bununla da kalmadı Hasan abi, hepimizin yatak odasına getirip sürgülü kilit taktı. Aysel abla da uyumadan önce kapımızın önüne içerden ütü masası koyduğumuzdan emin oluyor; hırsız kapıyı açarsa düşsün hepimiz uyanalım diye ütü masalarından güvenlik ağı kurduk.

Sevim teyze, hem Hasan abiyi hem bizi rahatlatmak için öğütler veriyor: "Gorkmayın çocuğum, siz gorkuyonuz ya, e o da korkuyor (hırsız), o da Allahu tealanın bir gulu, senin benim… İnsan valla. Başıma bir şey gelir diye gorkuyo, sen gorkunca o da gorkuyor gaçmak istiyor. Yüreği ağzuna geliyor. Gaçsam kurtulsam diyor."

Ben de en az Hasan abi kadar korkuyorum, aklımda hırsızlı senaryolar uçuşuyor.

Birinci senaryo: hırsız yatak odama girmiş, tam başucumdan telefonumu alıyor, o sırada uyanıyorum yüzümü dönüyorum hırsıza, göz göze geliyoruz.

İkinci senaryo: Hırsız evde bir şeyler arıyor, ben hırsızdan habersiz uyanıyorum. Karpuzu çok yemişim çişim gelmiş, tuvalete kalkıyorum. Hırsız benim uyandığımı fark edip hemen saklanıyor, ben tuvalete giriyorum, çişimi yapıyorum gözlerim hala kapalı, yatağa dönerken perdenin arkasına saklanan hırsızın ayaklarını görüyorum. Orada donup kalıyorum, kımıldayamıyorum.

Üçücü senaryo: Ekşi sözlükte okuduğum gerçek bir hikaye. Kızın biri gece tıkırtı seslerine uyanıyor. Yatak odasında hırsız olduğunu anlıyor, korkuyor fakat hiç kımıldamıyor, hırsızın gitmesini bekliyor. Hırsız tam giderken kızın kulağına eğiliyor ve "uyanık olduğunu biliyorum" diyor, sonra da çıkıp gidiyor. Bence diğer senaryolar içinden en fecisi bu.

Bu yazıyı şu an yatakta yazıyorum, çok korkuyorum ya hırsız şimdi eve girse, benim uyanık olduğumu fark edip sessizce işimi bitirip uyumamı beklese. Ben de onu hiç fark etmesem, yazıyı bitirdikten sonra da uyumasam Netflix'de bir dizi açsam 2 sezon arka arkaya izlesem. Sabaha doğru tam 3. Sezona başlayacakken hırsız beklemekten bunalsa hatta sinir krizi geçirse. Sen nasıl gereksiz bir insansın diyerek ortaya çıksa ve beni 3. sezon boyunca dövse, 4. Sezonun ilk bölümünde de evi soyup gitse.

Bahar Demirkan

Yaşam Koçu Afet

3

5

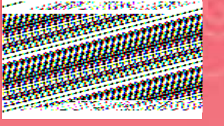
7

BAYAN YANI

91

EYLÜL 2019 / 09 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

Kadınlar, Çocuklarının Gözü Önünde Öldürülmeye Devam Ediyor!..

